

تجندانی که در کفخند القبضة من انشی رجل قبضة رفته مردی که کار
بیش کرد و زود بگذارد القیطة به ضرب من النبات القبطية
ضرب من النبات بخند بمض من کنان و منه ثوب قبطی بالضم
و النال قبط و الطبع القیطة القبضة زلا که به یاد آید و بادیهها شود
و القبضة البضا طایر القع مثل العصفور يكون عند حجرة الطردان فاذا
فرغ از فرغ الحجرة القبضة جبریت مانند بادریب که در گردن ستور
او نیز ند القبضة مت و سمیت قبلة لان الناس یقبلون اليها
فصلوهم و يقال من این قبلتک ای من این جهتک و يقال ماله
قبلة و لا ديرة اذ الم یتمد بجهة امره القبلة موصلة القبضة مثل القبضة
و قبضة من اسماء الرجال القبضة مر از بان مشهور تحنة سر دود
بیر این که در بس نسبت نهند و جماعتی از یکدیگر من اسماء الرجال
قنایه مکان القبضة رود کانی القیطة کاره صیاد القیطة تیر بیکان
این قیطة مار است خرد و پسته که غولش تن کرد کند بحد و می لاجری
و اجمع نبات قنترسی باسم القنطرة ریح مکرهه ذات غبار القویة
شتران بالا کرد قبلة من اسماء النساء القیارة مکرهه نزار برامه باو
ضمیم الذکر و لا ننی سواد و يقال للرجل القیارة القیطة المرأة بلفظ اهل اليمن
و يقال امرأة تجتة فاجرة القیارة بن کومان قیطة من اسماء الرجال القیطة
هلاک جاد و يقال المحض مته قنترسی ای ایهان قنترسی صاحبها علی الهالک و قنترسی
الطریق ماصعین و القنترسی الفطام من الامور التي لا یکنها احد و القیطة

القطب يقال اصابته الاعراب القحمة اذا اصابهم القحط قد خلوا بلاد
الريف القدر كروه نراهم دل جلا اذ كروه ديك وبار دوال كم بدل ان
نعلن ووزيد القدره سنك الش زنه القدره خوشبوى ديك طعام
القدره باره خوردي القدره تواناي ورجل في وقدره اي سيار قدرته
من اسما الرجال القدره سابقه القدره اقتدار والذى يقتدر به القدره
جوتبر وفي المثل من القدره بالقدره والقدره كيك القدره والقدره
ج القدره تال جانبا الجبل القدره ياره زرو سيم القدره جاشاك حشم
وخاك بر سر آيب القدره فلاض رجل قدره يمتنه عن الملايم القدره
تندى سر كوه وتندى بنا القدره افنج والقدره الناجية القدره جزى
كه ورا ميند ازند القدره باره مال كه كسى را دهنه القدره علمه زان ليست بالا
وفرو مايه وستر ليست ومانه قد علمه اي شى القدره ريم تن القدره كوسبند
رسمه ورجل في وقدره اذ كان وقور القدره سربا يقال اجد حرة تحت قرة اذا
عطشت في يوم بارد ويقال في همت قرتها اي الوقت الذى فيه لمضى
الوقت ان با مداد و شبا كاه القدره كل شى قرت به عينك القدره خوشبوى
وهو في المثل مصدر القدره مست القدره لبة نزدك جزى يقال
ما هو تشبيك ولا قرابة من ذلك القدره كوسبند خرد وزيمن
هموار كرد يقال القدره مستنقع الماء والغدير القدره لبة بين ديك
بر حصيد وال آيب كه در ديك نيزند از بس بخت تا ديك نوزد القدره
شتر نزم منم بركنده از بهر شتر را و الا نقي قرا سینه ايضا القدره

الكل

۲۰۲
ارانش بار در زدی و ان زر کر القرافة خشک جراح که بیاید انداخت
به القرافة نان پاره به نور گرفته و بر یال نیکو بکشد و بقال ماف
حبیه قرامته ای عیب القرینه خویش و زردی القرینه مشک
القرینه شبانه که ستور را نیک جرانند و ستور بر دست دی
نیکو شود القرینه سبیدی بر پیشانی سب بون درمی افروخته
الربیع و الشما و اوها الفردکی ماده قرود الطهر بالرفع من بنجه
و القردة طریقه منقاد کفر و دودة الطهر القررة انچه بین و یک جسد
القرینه لوار نیز با جون بر یکدیگر اید بحسب القرشامة با سه القرشامة
کواره بقال ماله قرطیته ای شنی بقال عارفان بقرطیته ای شنی بسیر
القرعة مت و القرعة انبان خرد که در وی طعم کنند و نیکو ترین
مال بقال کانت له القرعة اذ اقرع اصحابه و القرعة ستمه خفته علی
وسط الف البعیر القرعة اذ اقرع کلی القرع بلانه درم زرد القرینه
بوست و نار بوست و بوست که در دارو کنند و القرینه التهمه و بقال
من قرنتک ای من تهم به و ام قرنة امرأة و فی المثل امنع من
ام قرنة القرقررة زمین هموار که بس فراخ شود فاذا انتعت غلب
علیها اسم التذکیر و بقال قرقر و القرقررة لوار زرد کانه القرقرنة کلوک
القرنفة ان تقطع جلدة من الف البعیر لا تبیس ثم یجمع علی الف
القرنة تیزی جایگان و القرنة احدی شعبتی اللحم و القرنة حد السکین
و اللحم و اسهم القرقررة کیالی که بدان بوست برانید بقال ادریم

مقوله القزوه شبه العلبه القزونه تن يقال سمحت قزونه القزونه ديه
 وخانه زبوران القري ج ام القرى ملكه القرنان ملكه والطائف القريه
 حوصله مرغ قزونه من اسماء النساء القريه الخب جرح كراهه بر آيد
 وقريه الانسان طبيعه التي جبل عليها يقال لفلان قريه حيدة اى
 استنباط العلم القويرة لقصير القرة ومى تاقه وتوخذ من المقسم قبل
 قسمته القنابم فتحه وتصلح وياكلها الناس يقال لما قره العين القريه
 الخه بر كاوند الزربان قريه جى من اليهود القريه البيت خير موضع
 نيه ان كان برد اخيرا ركنه وان كان حرا فنيا رظله وما دخلت
 لفلان قريه بيت اى سقف بيت القريه تن يقال سمحت قزونه
 وذلك اذا ذلت نفسه وبالعنه وقريته الرجل امراته القزوه الطير لى
 القزومه كوسند شفق القسامه خويلد القسامه اسم من القسام
 وضع موضع المصدر القسامه اجرة القسام القسامه سحت دل القسطه
 ان دايه كره درسمان رزيرار بر يد ايد القسقامه شحت تاريك
 القسمته بهر القسمته روى القنوة سحت دل القنوة شير ويزيد ان
 القسمته لوى دل القشه كيزك خرد شخض وكى ماره القنارة القنرة
 على شجرة من شتى دقيق القسامه الخه از طعام بر خوان بماند كى بكار بيايد
 يوم قشاده من ايام العرب القشدة تير كى روعن كاونا نذر بس
 كراهتن ويقال القشدة خرابا بست كى روعن كاونا بيا ميند
 القنرة بوسى والقشدة اسم للنوب الذى يليس وكل يليس

قزونه

قمر القنطرة باران سخت که سنکریزه از روی زمین بمردل القنطرة کل خشک
 شده درین کول و حوض القنطرة اقشوراء الجلد القنطرة جاکه درو
 طیب زنان باشند القنطرة باره کج القنطرة بجه یقال مالہ فضة ولا فضة التباع
 القنطرة الامر واطال و القنطرة کلام فی نفس الرجل یرید ایداه و یرید سمیت
 الرقعة التي یکتب فیها الرجل ما یرید من امره و یرفعه الی السلطان قصة
 القصة بته نای و موی مرغول کرده القصةارة کازری القصةالة والقصة
 کفه و یقال للسفلة من الناس قصالة تشبیهها بقصالة البهر القصة
 بای بنی و بایه کشت و میانه شهر و کدرگاه نفس لرشش القصة
 باره بنزه شکسته و حرزل القنطرة بن کردن یقال انه تمام القنطرة اذا
 کان ضم الرقبة و قنطرة القنطرة و یقال می اصلها یقال یوبن عمه
 قنطرة ای دینا یقال بلغ هذا الكلام فی بنی فلان قنطرة ای دون الناس
 القصة کاسه ده تنه القنطرة و القنطرة حج القصة القوم دفعتهم و سمیت
 قنطرة الناس ای رجمتهم القنطرة من ذلست بالقوت القصة
 نخوس القنطرة القصة شکسته جبری و باره موارک القنطرة مرعاة الدرجة
 القنطرة زن لود که القنطرة موی مرغول کرده یوم العیبة من ایام العرب
 القنطرة شعر که از جهت کس کفته باشند القنطرة جماعة و القنطرة من الشعر
 ما تم شطر البنية و یقال سمي قصدا لان قابله احتفل له فنشق بالالفاظ الجذالة
 و المعادة المنارة و ناقة قنطرة سمینة القنطرة زن یازده شسته در خانه
 القنطرة شسته که در پیشتر ان رود یقال هو الذي یقال له الزامة

وشرع ضعيف که بروی طعام و شراب کینه القصيدة من الرجل ما ابت
 الغضا القصيدة ووشيزه که در نظر و خاک و سکر بزه الغضا عیب و فی
 عیبه قضاة الغضا به الخیه از خشاوه بیرون آید القضاة سکا ای
 و قضاة حی من الیمن و قیل سمر قضاة لانهم قضوا قیام بل ای قهر و ما
 القصيدة قضا القصيدة توده سکیں کا نها حجرة واحدة القضاوی والقضا
 ج القطارة سکن حو لی ج القطاج و فی المثل لیس قطا مثل قطی ای لیس
 الاکابر کالاضافه و ان موضع از پشت سب که ردیف بر خنیزه يقال
 لا عرف القطاة من اللطاة ای الردف من الیهمة القطاة الیه که از غم
 بجکر القطاة انکه از یریدن ببقیة القطاة الخیه افتد از انکور در وقت
 در و دل الفطیة بیه کان وقطیة من اسما و الرجال القطرة لقطر
 ج القطا حج القصیرة نوع البرود القطعة بجای برید که از دست
 القطعة باره از جزئی القطعة باره زمین جدا کرده و يقال اصابت الناس
 قطعة اذ جفت رکایم القطنة و القطیة سر غزاة القطیة نامی است
 جمله جوب بجاون عدس و ماش و جزان القطا فی الضم جایز و الکمر
 اکثر القطیة بیه یا شیر کو سپند ایخنة القطیة م القطیة کلمه شمش
 یا برزه و شبهت القطایف التي توکل بها يقال ان فی النوم بقطیتهم
 ای بجاعتهم ذوالقعدة م ذوات القعدة ج سمي به لان العرب
 تقعد فیه عن القتال القعدة شتر شمس القعدة انکه بسیار نشیند
 القعدة انکه سلاح و بوسه شک القعدة رنگ که در از نباشد و قعدة
 الری

الرجل امراته القبيحة كما سفاك وجهه ان القففة سيد كرد بر شال كد و در خشت
خشتك وجای سوراخ تیر یقال كبر كانه قففة القفارة دست موزع
التقاوة تیسر و جزان كه از بهر كس ذخیره كنند كرامت و القففة بیابا
خالد القففة زن اندك كوششت القففة كوشش روغن كران در هم قفله
ای و از نل الهام را صلبه و القفلة العطیة الجملة یقال اعطیت القفلة
القوة القيمة و یقال فلان قفونی ای تهمت و قفونی ای خیرة كانه من
لاخذ و القفوة الذنب القفیه مثل الذیفة الا ان قوتها شجر او یقال
كان عاقفان كذا و قفینة ای اثره و وله قفینة ای منزلة لیست لغیر
قفینة من اسماء النساء القفینة كوسینة از قفا سیمل كره القفلة مكره
و سر مردم و بر تر خیزی و سموی بزرگ القلال و القلالج القفلة جلوس
القولونج القفلة الموضع الذی یخذه فی مقامی البر یوقلا به رجل من ا
لمحدثین القفلة مست جامع ملائسان و البدنة و الكلب القفلة
و القفلة یوسف زین از سماروغ بر خاسته یقال راه بالقفلة
و هو ما اقتلعه من الارض و القفلة سنك فلاخ من القفلة فتنان
كه تونر بر كبر القفلة جیده ناخ القفلة بر كشتك ارب یقال نایه قلبه
ای عیب ای لیست به علة یقلبها فی نظر الیها القفلة یتكر روغن
و الخید بدان مانند از روغن كا و و از بس كد اخق و یقال القفلة
خرمایا لیست كه روغن كا و باوی بیامیزند قفلة المار ما ارتفاع من یابها
القفلة یریا و یقال مجلس قفلة اذا كان یحتاج صاحبیه الی ان یقوم

مره بعد مرة القلعة مست القلع والقلاع والقلاع القلعة الى بستان
درختنه ببرند القلعة خسته تا كردد القلعة بانك قفل وکلید القلعة نوک
موزة القلعة کلاه والقلمیة ایضا القلعة مست القلعة زیر سر مردم و
القلعة ایضا علی کل شیء بر جای و جماعت مردان یقال القلعة
ای بدنه القلعة فاش کثانه روفته القلعة از آب جند انکه دران بر شود
القمیة ورة افزار پس سر القمیة سبیدی که سبزی زند و هولون حمار القم
القمیة یکشت خاک القمطرة و جای و باره حریر القمیة بن کومان
و القمیة بن الناس بن مضر سمي به لانه القمیع ف ذی جین امره ابو
قمیة بالضم القمیة کما کنه خرد القمیة ایچه بر دهن بر انکه القمیة طلوعی
که عرب از دانه حفظ و شیر سازند القمیة بیرزد و القمیة القوة من قوی
جبل اللیف القمیة سرکوه القفاة نیزه یا بنوندا و کار برز القنی و القنوت
یعنی القفاة فانه در القفاة مست القمیة جکا وک القفاة و بدغوی
یقال بدغدا و رجل قفاة و هو الحقیف و من النوق الجریة القبضة زن
بست بالا القبضة من الجریة اعظم من الجوزة و القفاة الدوامی
و القفاة القبیح من الکلام القمیة بوی ناخوش القفاة نیزه دیک تابی
رسم و رجل شد بد القوی ای شد بد اسر الخلق ممة القفاة ایچه برکاوند
از جیب قفاة البطیخ برکاو و حریزة القفاة قوت یکشبه القفاة
جای خرم ازنی و ملک القفاة بانک کسان القفاة مرد بسیار کوی القفاة
بالا و یقال هذا امر قومیة له ای لا قوام له ای لا قوام له القفاة مشیر به

له نور شیرین شد و باشد القهوه بیار که يقال اخذه قهوه ای من غیر رضا
 صاحب القهوه می القیامه رسته القیته یک شبه القیقا از این در
 و فرار قیله ام الاوس و الخنزیر القیته کنز مغینه کانت او غیره
 مغینه القی حجامه ی **یقال عرف ذلك القادی والبلد**
 وهو لآلی القاضی القالی م القیامی مرد کلان سرخود من القیام والو
 المکیال البکیر القبطی جامه سبیده که از مصر دارند القیاطی ج القبطی م القبطی
 شتر که تر از و قبل شتر نرضی القادی مقدم جنزی و شین دو بال القه
 انداز القه فی دشت نام القری البشت یقال وقع فلان فی قری حمار لی
 فی الدارینه ام القری التل القری روشن اب سوی لیسان و حوض
 و جوی کشت زار و جزان الاقریه و القریان بیج القری درزی و کل
 صانع عند العرب فراری و القری الطحری الذی لا یجمع القریانی
 شبیه فراری یقال جاءوا قریا و جاوروا فرادی القری نزدیک و خوشی
 القری و دونه طویله الرجلین و فی المثل القری فی امها حسنه القسی ریز
 سخت باشد القیان ج و القی ثیاب یولی بها من مصر فیها جوار
 القیاسی شمشیر و قیاس اسم موضع القیامی انکه جامه انکه جامه خشتین
 نه کنه تباران شکسته شود القیبه الذکر الشده القسی دور و یقال انصار
 ان تفعل کذا ای غایتک القصری کفه القصری و القصری اسخو ان
 زود بن یسرو شکم القیاطی جریخ بفتح القاف و ضمها و القیاط
 القیاطی جریخ بفتح القاف و ضمها و القیاط
 القیاطی جریخ بفتح القاف و ضمها و القیاط

القصبي الشستن اند روی القفی الجیه ذخیره کنند از بهر کس از شیر و طعام
و جز آن کرامت و رزاقی السکن ضیف اهل البیت ای مطلقا
القافی شخار الفلمی از ریز نیکو شیف قلعی منسوب القلقالی مبیحه
القاری کتب القذالی جوان تازه و مرد در از القری فاخته القوی
الرجل الصغیر الشان الحقیق یقال عود قاری عند النسبه القباری
ورشت القوی نیز و مند القوی جای یکس القیسری الفهم الذی
المینع و جبل قیسری صلب القینی بالان ما

الکلب و تجز و نوعی از عود و ورخته الکثیر ادد و معروف الکلا و نبت
معروف که اسم جبل الدیر و اشیر که در و خما امیخته باشد الکلا
که اجره المستاجر الکراش و القدم التي استون انحصها اتان کراش
ضخمه الحاصرتین و یقال للدهو المستفقه النواهی کراش و لا تعرف الکراش
لنوعی از خرم الکلا و از ن باریک ساق الکسا و کلیم الکثوثا و سرنگ الکفا
لغة الکفاة الکفه مانند ورشته که در پس خانه باشد الکلا و کلاه تر
الکلا و انی که کشیده بکرانه کشند و مرده زمین الکفا و خیره زنگ
ابن الکول و رجل من اصحاب عارضه المدینه الکوما و ماده شتر
کونان ب الکاتب و بیر الکاتب اسم موضع و قیل جبل
الکاعنه بنان الکباب بنابه الکباب و یک برام نشسته
و خاک و یک و نعم کباب اذ ارب بعضه بعضا من کثرته کباب

اسم جبل

اسم جیل کتاب است ام الکتاب ام الکتاب الموح المحفوظ و
کتاب الفرض والحکم والقدر کتاب دبیرستان کتاب تیر
الکتاب غایه قریبه يقال رماه من کثب الکثیر کوه ریک الکثیران مع
الکثیر غریه خرم الواحده بکته الکذب دروغ الکذاب دروغ
کوی الکذب من اسماء النساء الکوب اندوه خبر کنده الکوب
رسن که بر سر جوب و دولو بندند و دوتا و سه تا کنند و شمع خرمای
خشب الموحده کوبه معدی کرب من اسماء الرجال الکوب
احد النبا لفته و اسمه اسعد و يقال ذی الدار کرب ای احد
الکرب شذیر الکوب و الکوب کثیره کسب اسم
کلمه الکعبه شمسک و سر بندینه میان این بند تا این بند مثل
الانبوب و باره روغن کاو و يقال اعلى السد کعبک ای شرفک
ولا يقال جبرک ولا یزال کعبک عایا ای شرفک و کل عال
کعب و کعب من اسماء الرجال الکعب نوبستان الکعب
فرج زن و امراه کعب صخته الکعب الکعب الف الشتر
و حده الکعب سک دیوانه و رجل کل اذا استند خر صه علی الشی
الکعب سک و بر ازبان شمشیر و میخ دستنه شمشیر و ستاره و دول
منز و جوب که بدان دیوار استوار نهند و مسما بر سر بالان که سوار
کوزه از وی در او زد و درخت خارناک که مقام شک از وی
در او زد و آهس که بر سر قطف سیاه باشد و کلب الفرس

الخط الذي في وسط ظهره تقول استوى على كلب فرسه والكلب
الدول الكلب والكلاب والكلوب والكلبي والكلاب
ج و كلب حتى من اليمن ام كلب درخت است كومي برشن
جوان بر كلب الكلاب اسم ما كانت عنده وقته يقال
يوم الكلاب و كلاب فيبده من قيس الكلاب سكان
الكلاب شكار ابيح الكلاب والكلوب اهر بن موزه
البيض الكلوب ابو كليب هو الذي يضرب به المثل في
العرف يقال العز من كليب و ابل رجل كليب اي اصابه الكلب
من قوم كلبى و كلابيب البازي فخا ليه الكلب شوخ دست
الكلاب غوشه خزا و انكور الكلوب كوزه بدسته
لكوب ستاره ونقطه سبده كبر سياحي چشم افتد و كروى
سواران و جماعة مردمان و لشكر و سمار و اسبان و سكرز
كه نى لفرينك زرين باشد و جاي بازداشتن و كوكب الشئ
معظم مثل كوكب الح و كوكب العيش و العشب و الماء و كوكب الكيمية
بريقها و يقال ذهب القوم تحت كل كوكب اذا تفرقوا و يوم
فوالكوكب اذا وصف بالشد الكهلب بانك ان الكليب
اندر كمين است الكيميت كوكرد و زوال و كبريت الشئ
خياره الكتيب بانك شتر جوان الكريت سال نام يقال سنه
كريت الكيميت هم از دستان الكفت ديك و الفخ افصح و قال
كفر الطالوت

گفت الی و بیته الکفت زود قال وقع فی الناس کفت ای متو
کرا الکفت و الکفیت مردشتا بنده و سیر کفیت ای سیر و جزا
کفت و کفیت لایضی شیا ما جعل فیہ الکفات جایگاہی که در جمع
نشد الکیت خمی که سیاهی زرد و آبی که لبش و دنیال سیاه
دارد بستی فیہ الذکر و الانثی و الکیت اسم شاعر من بنی اسد
الکبات میوه اراخته کث اللیت کشن اللیت کشن
و طبعه کنه زشتی کشن الکشت الکرات کنه ناکلکث خاک نرم
و سنکریزه الکثوث سرند الکوث کفش ج الکرج م الکشیج
ای نمغان در میان بندند الکنه و دوج کند و الکوسج کوسه و الکوسج
سکه فی البحر قصا و لیل افنو جده بطنه سحره ان صیدت نهار الا
بوخذ فی بطنها شیء و الکوسج الفرس البطیج الکحاج بهنا کوه
الکاشج دشمن نهانی الکاح ای شدید الکج رحین یقال لیلان من ختم
ای من خالصهم و عبید کج ای خالص العبوده و اعرب کج مثل کج الککج
کند بر و ماده شتر و قوت الککج از جراحت الکساج خاک کشن
و برف روف الکشج نیکاه و استخوان بهلو و یقال لوی عنی شخا
اذا صرک الکج مثل الکاح و ایضا نایسته و سنده الکاح
روزن الکاح دیدان بفته السواد الکاحج م الکرج اسم محله بغداد
الکوخ مثل الکاح یقال رجل کاد و الکبد جردان موضع که بروی اند
از کائن و کبد السما و میان السماء و یقال الکبد الهوا و کبد کل شیء

وسطه و اکباد الارض معادنها و يقال للاعداء سود الاكباد و كان العباد
احرقفت اكبادهم فاسودت الكبود و الاكباد و الج الكباد و در جگر
الكتد ميانه پشت و شانه و يقال مروفه بحامه الكناد الى الشبه
لا اختلاف بينهم الكدر و الخ الكد و حمار اليه الحمرة يقال نبات الكد
نبات كد و خرد شستی الكد و جایی كه آب از درج كشد
الكبد از زمین كوفته بسم ستور و خاک خرد الكبد موضع الجاز
الكرد و كردن الكرد و الكرد و جبل من الناس الكسد القطر الذي
يتخربه الكسيدر جزي فرومايه الكند و شتری كه ورا الكشت
دو شند الكلد جای سخت بـ سنك ریزه الواحدة كلة و هما
سمى الرجل الكداهم و الحزن الذي لا استطاع امضاه الكما و خرقه
كه كرم كند و برجای نهند مرهم را الكميد انكه غم نهان دارد الكندون
ناسپاس مروصلت را الكنعبد و الكنعبد ما می خرد الكند و كمال
سخت و زمین سخت كه نبات بزویاند الكد و عقبه دشوار برای
الكيد الطيفض و الطرب يقال خرج فلم كيدا و يقال و مرث
القوم مجرم كابر لعن كابر ای كبر
عن كبر عدد كثر ای كثر يقال عقاب كاسر سبوی فيه الذكرو الانثی
الكاف و تارك و بده و جوی بسیار را و شب تار و كشت و زرد انكه
زیر زره بجا می یوشند و الكاف و من الارض ما بعد عن الناس لا
يكاد ينزل احد الكفار و الكفرة و الكفار رج الكافور كافر نام شمره و

و غنچه خرا الکبر کبر انکور و طبل کروی الکبر نزار دبر امد که الکبر نزار کولری و
الکبر مغمض الشی ایو کبر و رم الکبر کبر ولد الرجل یقال هو کبر قومه اذا کان
افقرهم فی النسب یقال للکبر الکبار و الکبر نزار الکبر کومان بزرگ
و اهل بنار شنبه البقته و حمل عظیم الکبر اذا کان حیما و یقال انه رفیع
الکثره الحسب و غیره الکثر دل درخت خرمال الکثر مال بسیار
و کثر الشی الکثر الکثار و الکثر بسیار و یقال رجال کثر و نسا کثره و رجال
کثره و نسا کثره و یقال کثر بشیر و هو اتباع و یدیر و مجیر البضا و کثر من
اسما در رجال الکدر جوان غلیظ بافت و کذلک حاکم الکدر راج
تیره الکدر رسن بادبان کشته دال رسن که بدو بر درخت خرمال
روند دال رسن که بدان جو بهار که بر شنبه شتر باشد بهم آرند
الکدر راج تیره الکدر راج الکدر جاده اندر در یک کنده و آب که
بک جانبش چنبا نند جانب دیگر چنبد الکدر و از زده و سق الکدر
او در زجه شده و سرفه که از غبار باشد الکدر استخوان که بسی کشته
ندارد و در زشفه جامه آنکه بر زمین نزدیک باشد و کسر کل شنی تا چینه
و یقال غفنه الکسار الکبر کسوی خانه و الکسار اندام و در من ذابت کسار
فیها صعود و هبوط و لا یفرد منه الواحد الکسار اسم موضع کبر و غور و جلا
و البجینهما داخل السفن قل ما یخو امنه یقال فی المثل کثیر و غیر و کل غیر
خیر الکبر کوسیدای شکسته الکطر عای زه کمان الکطر راج و الکطر
جانب الفرج و الجمع الکطار الکفر تاریکی شب و الکفر دیر و کور

الکفر کوه بلند الکفر ناسیس اقبال کفر فور الکفر کوه کوتاه الکفر در
والکفر در کوتاه غلیظ باقوت والکفر عدد الکفر رابر همکفت
وتام آب الکفر کوره کلین وبالان شسته باجه الاها الاکوار والکفران
رج الکفر شسته ان بسیار در الکفر روز زباده وکل دور کور ورج دستار
وجامعت مردمان الکفر تغیر بسیار و مرد بسیار خیر و خیر بسیار
والکفر تر اسم نه در الجنة وقیل الاسلام وقیل القرآن وقیل النبوة
الکفر جاشنگاه الکفر دمه انکفر الکفر ج زلال کفر نه مرد در وایه و مرد
زیرک بکارنا ویا زده ساله الکفر از کوسیند باقوت که شنبان
رحمت بروی نهند وکشن به شاخ الکفر بزرگ بر سر اسما و الرجال
الکفر اقلیل المراته من الرجال قلیل الخیر یقال انه لکفر اذا کان مسکما
وذهب کز صلب جدا الکفر از اندر کشید که تن از سر الکفر کنج
الکفر شسته کنده کوششت الکفر ز وقت در خانه نهادن خرم و
یقال بالفتح لا غیر الکفر خرم که در جامه کنند زمستان را و یقال جل کفر الله
ای مکتبه الکفر کوزه الکفران والکفر زج س الکاس
قدح بانرا کاس س من اسما و الرجال الکاس بوس فرح الکاس و س الخیر
قال بکر کفر چون عطسه و جزان الکاس ان او در خانه رفته و ستاره
فرو رفته و یکی از پنج ستاره بزرگ چون زحل و مشتری و مریخ و زهره
و عطارد الکفر س الکفر الزراب الذی کبس به الکفر کس کلان
سر و رجل کبس هو الذی اذا ساله حاجه کبسه بر سره فحسب فی صبه
والکفر

۲۰۹
الکلباس الذکر عام الکلباس فی حساب اهل الشام عن اهل الروم فقل
اربع سنین بریدون فی شهر شباط یوما و یجعلونه تسعة و عشرين یوما
فی ثلث سنین ثانیة و عشرين یوماون بدلك کسور حساب السنة
یسمون العام الذی بریدون فیہ ذلک الیوم عام الکلباس و الکلباس عظم
به الحقة من التراب الکدر من ناکوفته و کذلک باجمع من
در اہم الکدر الی و احد ما کدر و هو المتراکب الکثیر لا یزایل
بعضها بعضا الکدر کس و الکدر اوس و الکدر کس عطسه چهار با ی
لکرس اصل و خانہ انبوه و سر کس و بول کہ بر یکدیگر جنبہ باشد و الا
کارش الاہرام و احد ما کرس و اگر کرس ثم اکا ریس الکرباس م الکدر
کرمی عظیم از سواران و کوشش یارہ کلان و سر اسخو ان الکروس
م و باقوت و کلان سر و کروس من اسما و الرجال الکرباس مستراح
بر بام الکلباس بنید خرا و بنید ارزن و الکلباس ثم یخفف علی الخا و ثم
یدق و تبرود الکعبس عظام السلا می و الطبع کعاس و عظام البیراجم ایضا
الکلباس ارزہ الکلباس ارزہ کر الکلباس خانہ اہو و کوزن و کا و دشت
الکلباس انکہ جا بہار و بد و کس من اسما و الرجال الکلباس م و جوی
منلث کہ باد و در کران باشد و کرس النجار بفتح الکاف الکلباس م و کتاہ
و کس من اسما و الرجال الکلباس کس الکلباس زبرک الکلباس و الکلباس
والانثی کلبس و الطبع کلباس و الکلباس کو سبند کشن الکلباس
و بقال ہو کلبس القوم ای سید ہم و کلبس اکتیہ قاید الکربس درہ

وجماعت مردمان و کرشن از جل عیاله و صفار گرده بقال هم کرشن مستور
 صبیان صفار الکشمس معروف الکشمیش بانگ شتر جوان و بانگ کوسه
 مار و الکشم و الکشمیش نیز و و اسبی که ذکرش خرد باشد و کوسه خرد
 بستان الکندش عک و نوعی از درار و با ص **الکریص** یورینه
 و فی الکتاب العین بالضا و ذکر صاحب الجنة ان الضار المبیح
الکریص یوره **الکریص** فعل که شتر از رحم بیند از د
 بقال هو **عظ** **لظ** **ملخ** **الکراع** کرانه رس
 و شتر سوی انکشت از الکاشع شتر و او که دم در میان و و بای
 بقال ناقه کاسع الکبع جمل البحر و بقال المرأة الزمیمة یا وجه الکبع الکبع
 رویه و کرک بلغه یمن و مردلیم الکنعان ج الکبع المصر و من الناس
 بقال ما بالدر کتبع ای اصل الکراع آب باران الکراع باجه ستر الکراع
 ج و الکراع من الانسان ما دون الرکبة و من الدواب ما دون
 الکعب و کراع کل شیء طرفه و الکراع السقطة بین النکس شیء و الکراع
 الدواب فی المثل اعطى العبد کراعاً فطلب ذراعاً و الکراع اسمان
 با ساز و سلاح الا کراع و الکراع ج الکراع سر آخوان دست سوی
 انکشت خرد کسح حی من الیمن راه الکراع ریم بای و کفتکی الکراع دیری
 و فوق ذوالکراع کسم رجل من ملوک حمیر الکمع زین هموار و الکمع
 و الکمع هم بستر الکراع کرانه رس سوی انکشت بز بقال الحق بمخط
 بکرعه **الکاف** ماده شتری که دندانهاش کوتاه باشند و بز

۲۱
بند که برود کاسف الوصیه عالبس و کاسف الحال الکشف نشانه
الکشف بند بالان و الکشف الجبل الذی یکتف به الانسان
کتیف بند آهین در الواحده کتیفه و یقال للسیف الصغیر کتیف
کشف و یوصف به العسکر و المار و السحاب و الشجر الکشف و
الکسوف بنه و بشم یا پرشم که در دواوات کنند الواحده
کشف الکشف بنه شامخ و المار الواحده کشف الکشف یا به جزئی
الکشف که هر سال یکبار و یقال می التي یضربها الفحل و می جمل
الکف کف و جامه و در زره بطح الکف اندرون کف طهر
الکف بشت کف الکف الخفیب و الکف الجناح و در سواره
معروف الکف کف کرانه کوش و یقال الفقه الکف ای لیس فیها
فصل انما عنده ما یکف وجهه من الناس الکف فاده شتر که
دند آنهاش ریخته باشد الکف کتفه روی الواحده کتفه
الکشف افزار زیان و جزان و جای که شبان رخت خود را در فجا
نهد و بتضیغه جابر الحدیث کتیف علی علماء الکشف کرانه و کتف کل
شتر نا حقیقه و الکشفات الجناحان و فلال بعیش و کتف فلال
ای فلال و کتف الدحرزه و ستره یوم کتفی عروشن ایام العرب
الکشف شتری که در بنه شتران حید الکشف سیر و کل سائر کتف
و الکشف خیره شتران فستراح و فلال کتف اهل الدین اذ کانوا
یلوذون به الکذب کتیب ک الکشف تربیه الکشف معروف

کامل کامل اسم فرس سابق کان البنی امری القیس الکامل کامل
 و کشف و فلان کامل بنی فلان ای معتمدیم فی العلمات و سیدیم
 و کامل قبیلته من اسد الکبد نید و الکبد لغته فی الکبد الکبد یوسنین
 کوناه الکتنال هو العیش و ضیقته و یقال القی علی کناله ای نقله و الکتنال
 القوة و اللحم الکحل سرمه و مال بسیار الکحل شد و المحل و اصابتهم کل غم
 بحر ی کل سائل تک نام اسمان الکحیل چشم سرمه کرده الکحیل قطران
 یوم الکحیل من ایام العرب الکربال المنذف الکسل غفیع الکسبل السیاق
 الکسل میانه و و کونه الکفل بهره و انکه برشت تور تور اندر و و ان کلیم که
 بر ریش تور اندر تا بر نشیند و خرقة که بر کردن کا و اندر در زیر نوع و موی
 که بر اید پس موی بر بخته و ردیف الکفیل مدیر قنار الکحل شنت کار و و کراف
 طح و عیال و یتیم و انکه او را بدرو و فرزند نداشت کل اسم جمع الاجزاء و لفظه
 واحد و معناه جمع و هو مضاف الی ما بعده ابد الکلال ما ندر الکلال
 سینه و الکلال مرد کوناه باقوت و الکلال کل الجماعات مثل الکراکین
 الخیل الکلیل کندیقال سیف کلیل و لسان کلیل و طرف کلیل الکمل
 همگی جزئی یقال اعطه هذا المال کلای کله الکمال ندیم الکمیل من اسما و الرجال
 کنهیل اسم موضع الکتهیل شجر الواحده کنهیل الکوتل و کنهیل الکمل
 مردان سی سال گذشت و الانی کلمه و طار بفلان طایر کل ذاکان
 له جید و خط فی الدنیا الکهل عقیبوت و حق الکهل بینة الکهل العقی
 کلیل من اسما و الرجال الکیول آخرین صفها و حرب م قوس مخانت
 کذا

۲۱۱
 نه که بکنند سر کاتم ای مکتوم الکاسم کرویا الکتم نبات محیط بر
 شخصاب الکثوم کانی که درو کفتنی نباشد و ان کالی که با کتند و
 شتری که با کت نکند الکتم میانه راه الکتم لغته الکعب یا نینه نصیحه
 الکدم اثر کزید که بقال به کدوم الکرم بزرگواری و الکرم مصدر بقیام مقام
 الموصوف بقال حل کرم و امرأة کرم بسوی فیہ المذکر و المونث
 و القنیه و الجمع الکرم ارض منقاة الکرم رز و غلادة ابن الکرم و نبت الکرم
 و غیر الکرم رزبان الکرام و الکرام کریم سخت الکرم که رویش تیز باشد
 الکرم مرد کوتاه ضخیم شجاع و کودم من اسماء الرجال الکرم تبر که رویش
 رخنه شده باشد الکرم الشدة من شداید الدهر الکرم زعفران
 الکرم بزرگواری الکرام و الکرام و الکرم ج و کل شیئی کثر فیه و فقهه هو کریم
 بقال کتاب کریم و رزق کریم الکرم ماده شتر بیر الکسوم حرم
 بحیرة الکظم مخج النفس من الالف فیقال اخذ بکظمه و بقال اخذت
 بکظام الامر ای بالشفة الکظیم خاموش برانده الکسم حمار که
 درو سلاح نهند و جزان و کعوم الطريق افره الکعام دهن نند شتر
 الکرم ج راحت الکلام ج الکلم جمع کلمة الکلام سخن الکلام بضم الکاف
 ارض علیظه الکثوم بیل ام مکتوم من اسماء النساء الکلیم هم سخن
 الکلم استین الکلم غلاف شکوفه الکام و الاکام ج و الاکتمج و الکلم شجرة
 مثمرة کم و اکام الذرع علیها التي منها الکام دهن نند شتر و اب الکام
 شتر کند و فرس کاهم رطلی طی عن الغایة و لسان کاهم عن البلاء

ورجل کهام الذی لا غنا عنده الکلم بالکمال وکرم بیهان الکمال
 التلحاح والروشن والینین ومرتدی که مرده انش کزان دارند و رفت
 حدیث وکانون الاخر شهوان فقلب السنا رومیه الکاهن فالکلی
 الکاهن ان قرطیة والنفیر الکبن ووتای لبب دلوکه با ذکر واند الکبن
 وارمن ادوار الابل الکتن قدح الکتن لطح الدخان بالیمت والمواد
 فی الشفة ونحوه الکتن مکنان الما وطحلیه الکتنان لمخ ریزه که اغار کند
 بریدن کتان اسم جبل الکدن جایگاه نرم که زن در او موج برآورد از جامه
 و غیر آن الکدن فریه الکدن سیرکین خرد و خاک بدان زره روشن کند
 و تیر که روغن زیتون الکدن مسکنها سپید است چون مصلح الکدن بر لب
 و جنب الکدن قدح که بری نزدیکی الکدن تبر الکدن تبر که روشن
 تبز نباشد الکدن کرک یقال انها تحمل الفیل عاقرها الکروان حکومت الواحد
 کروانته الکروان جمع عاقر قیاس الکروان ج الکیلان کاهل الکسالی
 ج الکفرم رجل کفر بنحیث الکلبان م قال الا صمغ هو ما خوذ من الکلات
 وهو القیاده والبار والنون زایدان هذه النقطه می القدمه عن العرب
 فیهما العامته الاولى فقلت الفلطنان وجارت العامته الصفی والقرطیان
 المکون اشترک البتین که دم براند تا بداند که البتین است الکلمت
 بنهان کرده و هذا المرفیه کین ای دغل لا یقطر الا کین والکنان یوشش
 وکل شیء و فیه شیا فهو کنه وکناته الکون جزئی حادث شینده میان قوم
 الکواون اسب کران رو و الکودن یقال للکوفه کونان یقال له لغی نونان

۲۱۲
ای برین و منفعت و بقال وقت کوفان ای فرغانه و منفعت بقال برهم
کوفان ای فرامرستند بر الکولان بنا و ست که در ایستاد ما تندریدی
الواحدة لولافته الکیس کوشت اندرون فرج و قیل او غدد داخل بقال المرأة
سمع الکلیان اسم کتاب من کتاب العجیة الکیزان دروغ کوی
کسان من اسماء الرجال **يقال** سکت اکسار القوم ای اوبارهم
الواحدة کما الکوهنتا **الصابة** و الکابة عن الکابة ای که
برش زین بر بود الکاذبة کوشت بران الکارة بشوار که از الکارة و
خراباب نزدیکی سوق کاسرة بازار استاده کا طمعه موضع بالبادیه الکافه
هکی چیز بقال یقیمهم کافه الکافونه استل دران روشن و آهین الکابنه
الامر الحارث الکبنة جماعت مردمان و سخنی خوب و ان سر الکبنة
کر و اسم ریسمان و سبب دمه الکبنة و الکبنة خورشید الکبنة کلان
نرین فرزند ان بقال فلان کبنة و الدابویه اذ کان الکبرهم المذکور الموت
فی سواد الکبنة بالفتح کلا ذبسال الکبنة بکبریا کبنة من اسماء النساء و الکبک
دمه سبب الکبنة نان خشک و موم و نجیل و موم و منقبض بقال رجل کبنة و امرأة
کبنة الکبنة مثل الوقفة تكون من الرجل عند الشئ یکبر همه کبیدان السماء
میان آسمان السنه الکبیسه ان سال که روزی در از و ایندوان هر چهار
سال باشد الکبنة در زشتک و الکبنة الحزرة المضمونة بالسر الکبنة
پاره خرمایاره کوشت و زوال خمیر الکبنة سیاه الکشفة کبنة و این که
پاره در زشتک الکبنة خرمایان دست بوی زرد الکبنة پاره شیر و خرمایان

الكثرة القليل من اللبن الحليب من اشتقاق كثرة الفشار وكثرة من اسماء
 الرجال الكثرة شش خابج كمين ومسي خزفة يدورنا الصبي كانه كرة يتغامر بها
 ام كنه امرأة نزلت في شأنها الفرافيل الكدادة باق خردوي اندر ديك
 وانچه از روغن بکر از شند الکرامه باق طعام خورده و باق کياه در جرابگاه و کرانه
 ام و دوزان الکند کوششت الکدرة تیر که الکدرة و اللول خاصه و الکدرة
 العيش و الما الکدرة علت الکدرة او از الکدرة به و کوششت يقال ان طسن
 الکدرة و امرأة ذرات کدنة و بعير ذو کدنة عظیم السام الکدرة ترین سخت
 که درین جاه پدید آید الکدرة نو منقش بالوان الصبغ کانه کوششت الکدرة
 دروغ کوی الکرة دثوری و حمل که شدید الراس الکرة کوی الکرة و الکرة
 سبک و شیده الکرة باز کشت و حمل و دولت الکدرة به بشم که خوا و حرا
 الکدرة مت الکدرة به سخت الکدرة به طبق سر و کوششت خم و الکدرة اسم
 من الکدرة الکدرة اندوه الکدرة به آب و شش و خط الباج الکدرة به الکدرة
 مت الکدرة المشارة من المزارع الکدرة یاره خرم الکدرة خرم الکدرة کرا
 خداوند است و يقال اعط الکدی کدرة الکدرة به الرجل الحسیب يقال هو کدرة
 قومه و کل شیء یکریم علیک فهو کرمیک الکدرة به زن سر و کوی و حین
 الکدرة به الشدة في المحراب و کدرة الکدرة نواز الید و يقال السیف و الکدرة
 هو الذی یبغض في الفرائس الکدرة خشک و منقبضی خشنة کرة و حین
 و اعوجاج و قوس کدرة قصيرة و بكرة کدرة شديدة الفرة الکدرة
 کشم و الکدرة ایضا مثلها الکدرة فاک رفعة الکدرة یاره از جبری که بانه
 شکر

۲۱۳
کلمه السعة خزان بر سید که جمع شده باشد در زیر دهنال عقاب
خیزان الکشفه یاره از جزئی الکسوة جامه الکشفه زنتکی از دو جانب
سر الکشفه است الکشفه به شکم سوما الکشفه دام اهو الکشفه استلامه
از طعام لظمة والظمة جاه کاریز و حلقه که رشته تر از وی بروی بندند
الظامة مشابیه تر از وین فرد سوفار تیر الکعبه است سمیت بذلك
لتر بیه و کل بیت مربع کعبه ذوالکعبات بیت از بیعة یطوفون به
الکعبتان ام الکعبه بند یا بیکندم و یاره کوشت و سر استخوان ران
و کعبه الراس مجتمع الکعبه شئی خارج من الطعام قیری به الکشفه درز
نوشته و نور در پیراهن و کشفه المنشأ ما اخذ منها على الموال الشعرا قال الاصحی
ما استطال فهو کشفه بالضم نحو الرجل والنوب وهو حاشیة وکلما استدار
فهو کشفه المیزان و کشفه الصاید می حیالته یقال لقیته کشفه کشفه ای مراجهته
و مغا جاة و کشفه بکشفه الکفاة یکنیمه از شاخ سبزه الکفاة ام الکفارة است
یوم الکفالة من ايام العرب وهو اسم ما الکفالة یدیر فتاری
الکشفه بقیع الفرق قیل سمیت بذلك لانها تکففت الموقی ای
نضمهم الکفیفه القوت یقال فلان لا یملک کفی یومه ای قوت یومه
الکلمة برده نیک و یوده زنان و برده که ورا یدوزند چون خانه الکلمة
ماند که و حویشیان از کدشت یدران و فرزندان این عم الکلمه لیسر عم
دوری این کلمه است الکلبتان باشد که تكون مع الحدادین الکلمة
سختی تر و یقال التماس و کلمه ای فقط و شده من الزمان الکلمة

زنین سخن و درشت ابو کله من کنی الضبع و الكدة و الحلقة و روید
لنک الکله کوسیند بسیار الکله ریخ الکله کنجه روی الکله و الکله
سخن و الکله عبارة عن القصيدة و المطبقة و الكلام التام الحلو و الکله
کرده و الکله دریه که در زیر گوشه مشک باشد و از کمال انجا که یکد نزدیک بود
الکلتان رست و جب بیکان و کلیه السحاب اسفل الکله کلا طه
کرد الکله ساروع و احده کما علی غیر قیاس الکله خرقة ریم تا که و را
کنند و بر موضع الجفن نهند از اندام که در منند بود بیا راند الکله ترخی که از آن
باشد الکله زیر خسته کاه الکله پاره خرما الکله شتر خرزستان الکله
سرخ که در ششم باند از پس پتر شدن از درد الکله زن و لیون برادر
الکنت و الکنتان ج الکنت سایه بان سرای و می کالصفة تكون
بین یدی الیمت الکنت کالجح مخج من الحائط و یکنه قوم من العرب
الکنت انداز جبری و کنه کل شی غایت و بلغت کنه هذا الی غایت و فعلت
هذا غیر کنه و یقال الکنت جوهر النخی غلیظه الکنتارة الشقة من ثياب
الکتان و الکنتار است العیدان و المدفوف و قیل الطنابیر و قیل
الطول و الکنتارة بکسر الکاف و فتحها الکنتاسته رفته خانه یوم الکنتاسته
یوم قتل فیه زید بن عارض المدعنه الکنتانه تبردان کنانه ابو النضر
کنده چی من البعن الکنته ناجیه الابل الکنته نام پوشیده الکنته
کنشت الکوة و وزن الکوی و الکوارج الکریه نرد و هیک الکوة
شهر زیرک الکوفه ریک سرخ و امر و بهاسی الکرفه الکومیه توده

خارج سببند باشد و می بمنزله تو لک صبرة من طعام و قره حسی بها
شتر ماده بزرگتر است الکها به ضعیف است الکله کند بر و يقال فلان
حسن الکینه الکینه الحال قال فلان یاست بلینة سواری بحال سواری الکینه
بدین تارای **الکاج** آتش زنه که از وی آتش بیرون
نیاید و در جل کابی الرملی ای عظیم الرمال ای انه صاحب طعام کثیر الکاجی
ما غدر و کاغذ فروش الکاف لبند کار الکاف فیه نهی النبی علیه السلام
عن الکاف الکاجی خاک رفته الکی خانه آهوی و کدی حیلان بکته الکد
نوعی از سنگ خراج الکری خواب و جگر نه نر الکری انکه ستور کرد در
و انکه در ستور کرد در هند و الکری بت الکری بسی کر یکس فروش
الکراجی باجیه الکری کرسی الکوکسج الکرف بار بار بر بر هم نشسته و
پوسته بیرون خایه الکری کلنک الکری و رسته مقرب الکریون
رج الکسی کلیم با ف و فتح الکاف لغة اهل البصرة و کسر لغة اهل الکوفه
کری خمر و الاکاسره و الکاسره جماعة و کلامها مخالف للقیاس و نسبت
الی کری کری و کسری الکسج الذی یضرب بند امته المثل منسوب
ای الکسعه و می قبله الکسی و الکسی گوشت سخت بر بیان کفیک
در هم مثل حبیب الکف اقل من الکفایه الکف اهل الکفری غیبه خرم الکمی
مرد دلیر و پوشیده یا حسن الکاهج الکتری امرود الکئی هم کنیت الکوا
کوتاه الکوسی و الیسی تانیث الکیس الکی مرد ضعیف و الداء اعلم
بالصواب **الکام**

الدلاء الفرج التامه اللاه سخي البيا رقة السما وبوست درخت
 وفوا مثل بن العصا وخطها النفا ودار ووان النفا كنده فرج المرقع نباتا
 جونا جامه عوكر اللعاصه ودر لعل الفنا سخي ياوه اللعافه الوفا وناك
 اللعافه زن ستر ران اللعافه كا رزار الكا وركه لاک اللعافه علم كبر
 اللعافه ران مذكر كبر ولفظ اللعافه وطلاست اللعافه وانه اذه يقال ام لها
 مائة ليلة ليلك وركبك تاركك **اللعاب** رده وخر
 وهد يقال صا ركه افرة لازم اي لازم بيد لوان البيا وبيما القرب
 الخراج اللب خرد و مفز و ميانه جزى الالباب والالباب
 لازم بركا يقال رجل لطيف من اللب هو العقل وليك انما هو متنى
 وهو من الب يا مكان اذا قام اي ما اذا غنك اجابة بعد اجابة
 ولفظ على المصدر و قبل هو ما خذ من قولهم ام لته اي محبة عاطفة مغناه
 اقبالا عليك ومحبة لك وقيل انه ما خذ من قولهم درى تلدرك اي
 توجهها مغناه التجاى اليك اقبالا على امرك الالباب بهتر جزى
 و جزى به اميع اللب النجا كقلا ده بروى بودار سینه و برتبه لب
 و ريك نك اللب كشن مهربان برما دكان فو ليش اللب
 نوع اللب خرد بند و مقیم اللب سياه بيا ربا نك اللب راه بيدا
 و فرخ اللب شتر باريك شتر اللب راه خرد اندركوه اللب
 ج كور شكارنه اللب و اللب يازى اللعاب ركب در من لعاب

النش مائة

شمس مانند تاریکی از مرفورود آید و يقال لعاب الشمس السراب و لعاب
 الخمل الخمل و لعاب الحیة سمها العوب اسم امرأة اللغیب سخی بود
 و در ضعیف اللغیب و اللغاب و اللغیب برتر که از شکم باشد و از آید
 و از نند اللغیب بر نامه الکولیب زو ماده الذهب کش و ک میان دو کوه
 الیوب و اللهاب و الالهاب ج الذهب کرد برآمده و الذهب
 و الذهب و اللهاب زبانه اشک **اللات** نام بت ثقیف
 و سب اللنت م اللنت اللص بقة طی کا یقولون للطست طس
 اللفت شلم و يقال لفة معمر ای صفوه و لفته شقاه اللفات ابه و يقال
 لفات لفات یوصف بالطفة اللوفت زلا که فرزند دارد از زوی
 بشتین الیث جای کوثر و **اللولوث** قوه اللهات
 تشک حنث الیث شیر و نوعی از عنکبوت کس که لیث عفرین
 سوی السکنک اللوح سینه و يقال افقت لاجلای شیما لوج اسم
 ورس اللوزیج معروف **اللاقح** ان باد که برآرد و درخت
 البتن کند اللوح مغاک در وادی که سرش تنگ بود و بایان فراخ اللوح
 جماعة يقال هو ابن عمی طاقی و هو اتباع له ای الاصلق النسب و فی النکرة هو
 ابن عم اللقاح دست اللقاح انچه خرماید ان کشند دهند و قومی که
 سلطانرا طاعت نداشتند اللقح شتر و شاللقح و اللقاح و اللقاح
 اللوح خنثه و استخوان پس و خنثه شافه و تشک اللوح هو اللیاح جزیری سید
 لدر اسم موضع ایسا به بدر کعبه الرجال فی قله البدر

بسیار بر یکدیگر نهاده و مردمان در آنده سفر و بیدارسم آخر نور و قال
عابد البید ششم شتر و کوسیند قال له سید و لالبیدی شی البید و
جماعته البید اندک لبید جوال و لبید من اسما و الرجال البید و البید و البید
در رو که در یک روز و پس ریزند البید را به ملوئا کردن و کر آنها وادی
اللغو و اللغو و گوشت کرد و در ملازه و اللغوین الحک و صفق الفوق
يقال لکن ذکر اذا کان لجزء اللد شیا ب من حریر تفتح بالصیلین
اللز و اللزیز یا منه اللز ارج اللوز جانب الخبز و البلیق
الماحس من دینک نخل اللز از قدر یک روز و قال فلان لزار خض اذا
کان قریا قاورا علیه اللز ج اللغو جز یکستان و سورج موش که
میان قاصعا و ناقفا کس از جیب و دست کز و سجیده و الاغاز طرق
یلتوی و لیکل عا سا کما الواحدة لغو لکن من اسما و الرجال و قال فی المثال
بعل شق و یقوی لیکر اللوز الواحدة لوزة **اللاحوس مستور**
اللبس جامه کعبه و جامه الزوج اللبس و اللباس هر چه پوشند و لباس
البتوی الحیا و لباس الرجل امراته و زوجها لباسها اللبوس زره
و هر چیزی که در پوشند و بدان استوری کینند اللبس جامه و پوشته
و ملازه لبس بفتا و هذا اللبس فی لک ای مثله اللباس کاللبس
اللبس الفاقه المریته باللحم اللبوس سبک و خوردن و خزان
و منه قبل اللزیز لبوس اللبوس شتری که کوهانش بسیارند تا فرج
هست یا نه اللبوس المرأة اللبنة اللبوس سمی جوی و بوم

ص ۱۸
خاص بالکسر اسم اللدیه مثل قطم اللص في زرد اللص
والاصاص في والافني الفضة والجمع اصاصات والاصاص اللص شي مثل
الفافو ولا حلاوة لایا کله الفیتان مع الدبس من اللصل الاص
الذلیل اللط کردن بنذر حفظ اللط العجز البکرة والناقلا
لمسته اللقط او زبوشیده که در دنیا بند اللقط واللقاط خوشه که
بجند و يقال في هذا المكان لقط من المربع واللقط قطع فربما
فضة انما الرجال بر لقط اذ المقطت التقاطا اى وقع عليها
نقطة اللوط و يقال ليس لوط اللياط كونه و بوسه و كذلك
لبط القناة وكل شي كانت له صلابت ومتانة والقطعة لبطة
والليط بوسه برون شکم اللياط بوسه اللياط
درجه ستم از سوي کوشش اللقط واللقط الشهوات الحریص
القط معروف و يقال ما ذقت لافا اى شیا تلمظ به رجل ناع
الاع جزوع جبال اللعاع کما نیکو و اول کما که بر اید اللعاع
راب لعاع اسم موضع اللعاع الخیر نیش بر سجد اللعاع کلمه
درست مرکزیه اللعاع البه و فروما به اللعاع زن فروما به يقال
بالعاع اللعاع مرکزیه البه اللعاع اللعاف معافه
در وادی که سرش تنگ باشد و بایان فرخ اللعاف سکر زیر خار
برون آمده باشد و بجمر خانه البیض و یا رصبة لبنی مشک اللطف
اللعاف بکسر فرستد من طوف الخف اللطف به اخاک لیعرفت

بكر اللطف صغر الشيء واللطف اليه والتكرمة واللطف من اليد جلتنا
 الرافعة والرفق واللطف الرفق بعباده واللطف من الكلام ما غرض معناه
 ونحو اللطف ما ركبوا بك ونحوه كاللطف في روست الف حمله من غيره
 وكرومي مردمان از نيك و بدي و اللطف اللطف جلد و يا رخصه فطماي از درو
 جنس امينه و مردمان كه از قبيل مختلف جمع شده باشند يقال اجار قوم بغيرهم
 و يفيضهم از اجارهم و اعلاهم اللطاف خفي و قيل سريع الفهم للكلام
 و سريع الاخذ لما اليه اللقيف عوض بر اللوف نوع من الاكيسه اللواف
 كليم ياف اللقيف در مانده اللقيف ملاحق اسم فرس
 كان معاوية و اسم فحل كان لفي الارزوق سريش اللقي و اللقيع جابك
 اللق و اوطين تحت سلطان الحق اكنه خفيين الحق شود و يوه و دم الحق
 و الحقوق الشق في الارض اللزق و اللزق هم يهلو يقال مولدته اي لزمته
 و هذه الدار يلزق و هذه و دارى لذي در از فلان اللق و اللقيق و اللق
 مثله اللصوق و دار بلصص بالخرج و الكسر اللعاق الإخوة و من ياندر ازهم
 اللعوق الإخوة يلبسند از ادويه و يقال ما معناه اللعوق اي غشي ليس من الزاد
 و رجل لعوق اي خفيف مسلوس العقل اللعق شقة جاد يقال لها الفقان
 ما و اما متفيس فاذا تبنا قيل قد انفق بفقها و جمعه اللعاق و يقال للطين
 اللعقة قال ما لعقان اللعاق كنج اللعق زبان القلاق الحكمة و اول اللعق
 مثل اللعق و هو الطريق يقال ما ذقت لما قال شيئا من ما كول و مشروب
 اللعق و اللعاق سجد لانني الحق اللعوق انك سخا و تمانيد كه در بر خست
 اللعق

بقی شیء یجعل ذواته کل القطعة لیقته امر لیس فی شیء مختلط
الکلی زک لک الکلی م الکلی اکثر بزرک الکلی کونث
بکثره و یقال فرس لکلیک الخلق و اللهم و عسکر لکلیک و اللهم و اللهم و اللهم
یجعل به و یقال ما ذقت لک اشیاء و یقال ما ذقت لک اشیاء مضافا
اللال م و اید فرس البیل شب و یجبره الی الی نبات
البیل اعلام و هم حادثه که در شب افتد این الی الی ماه لیل الی لیل شب
سخت تاریک م اللاله زره و اللام و اللیام برتر که از پشت بود
و از زنی که در اندو لام من اسماء الرجال و اللام و اللیام برتر که از پشت بود
اللام لازم لازم گرفته اللیام و این بند اللیام کر بسته و قیل عطست به اللهم
ای مینته و قیل فاک السور اللیام کام کر اللیام کام اللیام و اللیام و اللیام
لجیم من اسماء الرجال اللیام کونث اللیام و اللیام و اللیام و اللیام
کونث فروش اللیام کونث و مرد کونث ناک اللیام نوعی از
ماهی دریای طنجی من المودن و قیل من معد اللیام هم طنجی مود و جبران
اللهم هم طنجی و ذواللهم جامه در به کرده اللیام سب بهم از خلیفه
و سب یکینه و ی سبید و انکه نه مادر دارد و نه پدر اللیام کونث
اللهم جزئی که بر کرانه بنی بنند اللیام راه روشن لقیم من اسماء الرجال
اللهم کنه صغیره و دیوانه یقال فلان یزور فلان ای فی الاطباء اللیام
سبش رو و کان به یلتهم الارض اللهم سبیه بسیار اللیام راه گرفته
اللهم سنان تیزه اللهم کونث بسیار و سب نیکو اللیام و ام

اللهم الذابية وادم اللهم مكر لا تلبسهم الناس البليهم شفق اللبام ج
اللابك مردی که باوی شیر باشد اللب بنزیر قیال اهلوا نوه لبیل اومه
و یقال لم یبن عنک کما تقول لم یسل عنک اللب و اللب بنشت اللبان خشت
زن و خشت فروش اللبان سینه اللبان عنک اللبوان کوسینه
باشیر اللب بن و اللب بنوف ابن لبون خشت بچه و دوساله و در سیم شده
اللقان کر سینه اللبوان ماده شتر کران رو اللبیین بر کزده و بر کزده
ار دکنده یا جو شتر را داند اللبیین سیم اللب معنی سخن و راه که بر کوبند اللبان
بنزه نرم اللدن ج و اللدن اللب من الفضال اللون سختی اللدن ابوی
مردم بر بر جاده از بهر کشتیدن و جران ماکم شود اللس زبان او اللس
ج اللس زبان او ری اللس لغته اللسان زبان یند کویونش
من انش جمعه علی السن و من ذکره جمعه علی السنه و اذا اردت باللسان
اللغة فیونش یقال فلان جابلسان قومه و یقال ان لسان الناس
علیه حسن و حسنه ای ثناء و هم و اللسان زبانه تر از و زبانه فله
لعین الخیه بیای کنند در میان کشت تا مرغان بترسند اللغ
و اللغنون لحامات نکلون عند الله و است اللقح اللقح انک لقمه
نیکو کند لقان من اسماء الرجال اللون کونه خرم یا لایه لوزان من اسماء
الرجال اللهبان کرم روز سخت کرم و اللهبان و اللهبان نیک نشسته
اللهبان تشنگی اللهبان اند و هناك اللب من الالبان و اللبیین
ج اللب و اللبان نرم یقال فلیان من العیش ای فیغیم و بعضی
و اللو

٢١٨
 واللغو مردار زوناك حريض والانتى لوعة وكذلك الكعبة
 والذبيحة اللغو سحن نافه غام الدهور بازي وشفو كنده وازكا خيرا ابو
 الدهور طينور نبات الدهور وروا كه بزنده الدهور مد غافل از حيرة اللؤلؤ
 مرواريد الالبه سنكتان سياه الالب واللوجب ومنه قيل
 للاسود زنى **اللا** حشتم اللاذة مثل الاذنان لاعة الفراء
 الى خشها الى محرقه الفراء من الشوق ويقال الالبه المرأة الحديده
 الشبهم الالبه سحن نايكار الالبه سنكتان سياه يقال في المثل اسمع
 من لافظه ويقال مى الغنى ويقال مى البحر ويقال هو الديك ويقال
 مى الحماة الدنيا لافظه ترمى بمن فيها الى الاخرة الالبه زره اللوم
 جمع على غير قياس الالبه الملمة الالبه ملامت لبانة اسم امرأة
 البباخية زن برك البباده قبا عند البباقة موافقت البباقة
 حاجت الببة ميان دوسينه الببة اسب ندو جماعة كسكجا
 مقيم بشتند وسفر زرد ودر بيه كسب سينه نهند وموى قفاشير
 الببطة دويدل نك والبطة اسم الفوز ذوق الببكة باره ثريد الببنة
 والببنة خشك براهن **اللبنة** كوسين بيا ريشه الببنة شير
 ماره الببنة امينيك اور زنا الببنة ميان دريا الببنة والببنة شتر نير كم
 كرده اللباب والببنة يتخرج كيم الببنة سينة كاري الببنة
 خرفه كه حايلض نويشتن بركه وكل شى سدرست به فهو ببة اللبنة
 زوجه شبيهة بالعطاية اللبنة كوشنت ياره واللبنه بود كر با بس

وكونت كبراز الجبهة ريش اللحى جماعة اللقمة سكنك بين الفانج
 اللقمة معوزة خوشموى اللدة همزاد اللدولج الكدة بومة
 كبريا اللصو صبة وزدى اللطة لاشته اللطاوة دابره بين بين
 ويقال القى بلطاة اى ثقله اللطفه هديه اللطيمة الدرقة اللطيفة لاشته اللطيمة
 كاروان كندر وشنك باشد وهركاران كبركاروان طعام باشد امرأة
 لقمة ملجمة عفيفة اللعانة بقلعة نائمة واللعانة الهندية اللعينة جبرى كبروى
 بازى كند اللعينة كند لسيارى بازى كند اللعنة كند كبروى كند كند
 جبرى كند كند لسيارى بازى كند اللعنة كند كبروى كند كند
 اللعنة مت اللعنة لعنت كند اللعنة كند كبروى كند كند
 كاورسين اللعنة مت اللغات واللغى واللونج مشتق من لغا اذا
 تكلم اللغى الجى باروى بجن اللغاة الجى لزدان بند لزدان اللغية شلغا
 باللقمة عبيده غليظ اللقاعة مرد حاضر جوارب اللقاعة الدلاية من الرجال
 اللقمة نتر دوشا اللقطة جبرى افتاده كبريا بند ويقال اللقطة الرجل اللقاة
 اللقمة مت اللقوة بيارى كبروى كند كند كند كند كند كند كند كند
 لقوة صادق قيس اللقوة عقاب اللقوة اللقطة مرد خوارق واما
 ولا نغى اللقطة ونغى اللقطة قبيلة سمو اذ لك لان اهمهم اللقطة خرافة
 في جوارق اضرت بين اسنة نضمها اليه واعجبه فخطبها لداينها فوجها
 منه يقال فيه الكاعة وكاعة في الطلق واللوكاعة في الخلق اللقمة موى تانف
 اللقمة واللحمة اللقمة همزاد وماند وجماعة وكروى زمانه

تاده

۲۱۹
آوده المولودج المماسته الى جهة المقاربة المماطة اية در دنان باند نظام
المحطة نهاري الممة عيبتن الممة عيبتن الممة
باده از طه الممة مثل النكتة لو نحو نامن البياض وفي القلب لمطة
سود اداي لطة الممة باده از نبات كه خشك در و ظاهر شدن كبر در
و ان موضع كذا از اندام كه بدو آب نرسد در غسل و طهارت اللوة
بالا و النوبة جنس از سبائك الواحد لوبه اللوة سميت و ما نذكر
در سخن اللوة بخرميد كه اللوة مورش دل اللوة باده مسكه يقال
الربدة بالطب وفيها لقان لوقه والوقه اللوة نهدي باده اللوة
انسان راج كه بدان شديا كنند و اللوة و اللوة حاجت
اللوة جزي لرب كه نهان كرده الهامة طازه و هو اقصى القم و يقال
هي اللوة المشرفة على الخلق يوم الالهامة من ايام العرب و هو اسم
موضع اللوة بجاه سخن از زبان يقال هو نضج الالهامة اللوة مثل الجاه
هم امين كوشت ميان دو استخوان رخ و كوشت الالهامة جامه
نك الالهامة زين هموار كه در و سراسر رود الالهامة نهاري الالهامة
عطا و خورش اسما الالهامة عبيدة كه نيك نك باشند و نيك سخت
في و يقال في فلان ابيعة اي غفلة و كسل اللوة كونه و بورت كللك
و بد برخاسته اللوة پشم يا بر ششم كه در و بيت كنند و قيل
يتمتع في وقتها في مولدنا و ما بها اللنة خراب نيكوي اللوة
كز و اللوة اي رخ و سخنة و لاي من اسما و الرجال اللوة شجرة الهامة

كالصعد يقال لها غل بنى وبنى اسم امرأة اللحي دريا كه در میان او من
 باشد اللحي استخوان ریح اللحيانی كلان ریش اللطی ریش زبانه زبیده و لطي
 من اسماء الرجال منهم معروفه لا تقول اللغيزي جميلتان اللغامي بايدي
 تابه باف اللقي افكده اللقي ريدار اللقي اتباع شقي يقال فلان شقي لقي
 لا يزال يلقي شرا و اللقيتان كل سنن يلقي احدهما صاحبه اللوي زوه خشك
 نشده اللوي بيجاز ناف اللوي ريك برهم بيده اللوي تيج يوم اللوي
 سن ايام العرب اللوي سياه اللوي شتران لشنه اللوي تيز ذل
 يتلى في النشوة وهو لبن ادر السكر و ام لبي في الخمر باب

المسميات

الماء و آب المياه و الامراه ج ابن الماء مرغ البينات الماء
 هو حيوانه كه اندر آب باشد المبرود او البني كه فرو دارند المتكاه طعام
 و تكميه كاه المتوضا و البني نه المتكاه رزقه كه بول نگاه نوازند درشت الخمر او
 كفابت المني مبر المحض و كلیم درشت و المحض ریش كا و المحض او
 اتمن خام تر كش المني و زنده كا المني اروي المني رنهان نه المني
 جاي ديدن المني ماده خري كه نيك تيز رود المني در ريك هموار
 ببنات و درخت برك المني او انكه هر كس از و نيكوي بايد
 لوط و ان ابني كه موي بر نيايد از و موي عنقه المني او انكه المني
 ابني كه شني بگرانه كشد المني با رزقه كه سر نه كشد المني او تخم مشك
 در میان غده افتد و تلخ كند المني او پوستك میان ناف

۲۰ اندرون شکم المزار شد زبانی که این است شبانگه ای المسماة زمین
همواره با شکم ریزه المشق و فرق المشق و مری که مردمان و را
و فتن در آنند المشق و زمین که در آنند خشک و یا ندر و المشرع حار آن یکن
و امر بنزد و نه المهر و زله که بر راههایش کوشش نباشد و المهر
اسب المهر و مثنی المطار و بشت المطار و زمین نرم المطار و
تب با ندام شکستن المطیطار و المطیطیا و التبخیر المهر و زمین
سنگریزه ناک المعط و مری که عطا بسیار دهد المعط و الابل الغلاظ
الشداد و یقال المجتمعة لا یثنی و لا یجمع الغلا و جلوجوب المقها
زله که سر مرنکشد المکار و سوراخ و روبا و خر کوشش المکار و یا و خوراک
و یقال الشبان و ریب المکاکی و المکلا و کرانه دریا که گشته ای کند
اللا و جماعتی از انشرف مردمان و خوی الاطلا و ج الملوان شب
و روز الملبی و اندر حدوده یقال ماله ملبی و لانجاء الملبی و میان بشت
آبیه ملبی و سیاهی که سپید نماید از سیاهی آسمان الملبی و خمر انسان
و در زمین سنگ نایک الملبی و نیم روزه و نیم ستاره و غیر ترش
لبه یا شیر تازه بیا میند و در آنده سیاه که در میان کندم افتد و انرا
تنج کند المعنا من الاغنا و جماعتی الملو و بانک کره المهاکما و دشتی
و یور الواحده مهمامة المهنه و نواله شراب المینا و زمین نرم
پنا و کور خری که عادتش باشد بر آمدن بیالانا المید و انداره
و فاکت چیزی یقال بالادری ما مبدلوه علی فیعال و هو مبدلوه

ای بخدایه البیضا را بجاننه المیلا دوستار بست و بنال فروخته گشته
المینا رگوم را بکینه بدو بقصر و اینجا که گشته باز در این بر لب دریا
باب المصاب چهار بار گشت المنصب تو انکرتقا
جنس من العوض المصاب جای استادن ساقه المنصب ناولان
که آب از در عرض رود المنصب ما امکن فقله کالاله و المنصب
بفتح الیمم لا لیکن لقله و کان مر قبا کما قیل فی المرقاة المنصب لقب شاعر
شاعر من عبد القیس المنصب برمه المصاب درشت المصیب
ایسی که سبیدی بز نور سیده باشد المصوب ساده کرده المصیب
کرمای المصیب بسیار یقال ان عنده خنجر انجینا و شرا انجینا المصیب
سیر المحتطب اینم استان و اینم و ان میارب
قبیله من فخر المصوب نایینا المصوب مرد عرب و دست المخرجه
ج المخراب مخراب و رواره و شریف برین جای ششک المصوب
ان موضع که سنگ اندازند بکله المصوب آنکه در احصیه گرفته باشد
المخلب دانه کشتوک المخلب خمره که در ریش دروشتند المصیب
اسب کزدست و کزدشت ایضا المصتب مهره کرب و می کلنه
عراقیه لیس علی بنایها شی من العربیه و می بنی من الیف و الخمر
امثال الحلی المصتب نقاره و لکن المخلب جامه بسیار نقش المخلب را
بدن دانه و بنیجه و حبال مرغ ذوات المخلب مرغان و دو کان
المخلب اینجا که آب می رود در رود المذاب کورک باخم و ابه
بیمه المصیب

بر غیر نوبختی که در اعلا باشد که مکران بروی گرد سید المذهب
راه که در آب و در شیب المذهب خفا که سوی
و جان جوی در رز سید المذهب الرجل الذي وقع المذهب بمغمة المذهب
راه و انجانه المذهب که بر موشن سرج بود و وزیر زرد المذهب انکه کار
اصلاح ارد المذهب کرد آمد مردمان المذهب فراخی المذارا و ان
و لیست بفقیم و المذارا که در از که بروی نشیند المذهب است
وان المذهب نعت زده المذهب انکه بسیار در شتام دهر المذهب
نیک انکین المذهب جبراکاه المستجاب نشتر که همیشه نزار اید و اسکو
آب روان بوسته المذهب بر بسیار کوی المذهب کرک و بر المذهب
مرد خوروی المذهب جامه المذهب مثل المذهب داس زبر
المذهب شراب المذهب است افراد کاسه بند المذهب راه
روشن المذهب بری المذهب ادم و جیک که بروی شدم یا موی
باشند المذهب جایی که در و نیز و است کنند المذهب نشتر کشن
و مصعب من السمار الرجال سوار المذهب هو الذي لم يدرك المذهب
بالضاد و هو الذي لوح حتى سال و د که المذهب زخمکاشمیر و يقال
والفلان مضرب عملته اذا لم يكن نسب معروف یزید اعراقه المذهب
و المضراب زخمه المذهب کوشن که سی بران باشد المذهب
مطایب م مطایب المذهب و مطایب کل شیء اطیبه لا
بفردان افراد فواحد مطاب و قبل المذهب من السمار الرجال

المغصوب كنه المغصوب مرداكنده كوشت وبقال هو الجايغ ا
لمغصوب انكار بر جاي مانده المعقب ان كنه كه بگيرد بر زايده و بگيرد بر
المعقب انكه عادتش همچنين باشد المعقبات و در مكان نگاه دار
المغلب نيزه است المغلوب راه كوفته والمغلوب بفتح الحاء رث
بن ظالم المغرب جاي افنا فرشته شدن نشاد مغرب اي بعيد الغفلة
المغرب بجمع المغرب اسمي كه سبید رویش بخشم رسیده باشد
و قبل الابيض الاسفار من كل صنف المغيب جاي افنا و فرشته شدن المقادير
جامه بر ميان و قيل فوبت مقار بسین مجید و مقارب رخص المغيب
بجمع سال المقصود من المعارض المغرب زنه كه نزد يك سیده باشد
بزاد ان كنه الشاة و جمع المغرب من النساء المقاريب المغرب
اسمي كه بگيرد از نذر لغاست المقصود شمشیر المقصود بسبب
زاد المقعب سبب سم كرده الالمقلب بر سرس المغنّب
از سبب تا جهل سب و انچه مید روی انند و يقال را رتقا به من الخيل
المكاتب ان بنده كه غوث تن را بخرد المكاتب بستان المكاتب انكه
خط اموزد المكرب اسم اعاج المكرب تر استوار خلقت المكعب
سر و كفش المكعب بر و منفش المكعب بستان جلد شتاكی شده المكعب
انكه مكرب را شمار اموزد المكاتب انكه ام شوخ لبته الملاب نوعی از زرغون
و نوعی از طیب باشد خلوق و يقال هو خلوق المحب چیزی كه دوست دارد
و بر بنده الملووب اسم موضع للمحب بستان نگاه الملووب و الملووب اریک

بیدل المنجب زنی که فرزندان خیر زاید المنجب و المنجوب بیدل المنجب
سبب نیک المنقب نافع اینجا که عیطار بکفاند
و در برون رود و مسقب کند روشن ساره و کرانه زمین و جای
بند و یاری که عرف و من الجبال کل ناحیه منها منکب و المنکبان هر دو
باز و در از المنقب سبب نیک المنقب آنکه از هر چیزی بخدای باز گردد
الموکیب ان سوار که با سیر بر نشیند مواسب من اسرار الرجال المهلک
الرجال المهلک من اسرار الرجال المهلک سبب موی دم ریخته المیزاب
ناودان **المجوفات** یا بنت البرت شکله

البمن و آنکه قصد کند تا وارد شدن کند المحت و فرسخت کرم المخرات
بیج آنکه در و راقه المخرات کفه لب زین المرات بیابان بیابا
و آنکه برابر و شش موی نباشد المخرات بیابان بیابان و المرات
اسم موهن و المرات اسم واد و رم المرات من ايام القوت
م المصوت مرده المسحوت کرسنه المصلک شیشه بر من الصعب
ناکوک و اسب کساج نشان ندارد بخلاف نیک بقال ادهم مصمت
انه لمعفت انه طفت اذا کان یعفت کل شیء و بلفه يقال رجل مفیل
مفیت آنکه مال بدست دارد و بدو المقلات آن زن که ترزند
و رانزید و يقال المقلات المرأة التي لها ولد واحد و المقلات من
ان لقیع واحد انهم لا تحمل بعده المملکوت یا دشا می المنبت اصل
بناستن **المخفات** و المخفات رنده و نش المروت

والموات مر كفاً لموت ما يت كفاً وابل الموات جزی
بجان وزمین خراب زمین که ملك خود الممتلكات ، بادر متفاوین
اندر حین و ذوالقران عبارة عن مداین قوم لوط الموت و انی که لوط
حرم که نذجون حجه مر اهل شام را و بلم اهل من را و ذوات عرق اهل
عراق را **الموت** نشانه باقده المثلث سینه ما التمه
شراب دو هر رفته یک بهر ماندر و سرشته باشد از مشک و عود
و غیر المثلث رسن سینه تا المثلث مردی رست کمان المثلث
النش کاو المثلث م المثلث زکام گرفته المثلث خروس با خود
قبل نعم نشا المثلث لانه امه علبت له قضا المثلث ستانده خراج
المثلث المرس المثلث خوار بار باغبیدر و کلوی المثلث المثلث
مرد و باوقار و استه در کار باقال التبه ملث الظلام ای عند اضلال
الظلام المثلث مهتر کرم المثلث ج المثلث لمر از الموت
مردی که در دوزخی باشد الموت زن که دختر زاید المیراث م المثلث
ان زن که همه دختر زاید **المساج** آب شور المایج اهنق و میری که
آب دانهش میرود از بری و شتر بره با جوج جیل من ان کسل المایج
النش بدود المایج اندوه و اصله بالفارسیه ماله و قیل اصله ملحت
النشی ای ملسته المایج شیرینک مزه او کشته باشد المایج مان که
گرفته المثلث مرده دل المثلث الفواد سر دال المایج مان المایج رسیده
دال بنجند و مجاج العنب سال منه و الشراب مجاج العنب المایج

۲۲۳

بازمان و العسل مجاج النخل المحتاج نیازمند الحجاج میل خراحت المخرج
لازمیة المحلاج والمخرج دست وانه المحتاج به که بجلس ویرا از بدی
بکبر در المحتاج کاسته خلق تمام دست عام مخرج ای فیه مضی و جذب
المخرج انما المخرج تمام سلاح المخرج ان شتر که بر البان او سایل کشته
باشد المخرج میان حوض و جاده المخرج من اسوار القنفذ لانه لا یهدی باللیل
سعیاً مخرج قبيلة المخرج محکم خلق مخرج قبيلة من البصن وهو الاصل المخرج
المخرج مرغ و مرغ الخطباء لاسم موضع خراسان المخرج امیخته المخرج
عسل المخرج نیزه کوتاه که درین وی این باشد المخرج امیرش و آنچه تمام
اومی بدست از طبایع المخرج زنه که بیک ارام بیکر المخرج عطا اندک
و انکه بقوی ملصق باشد و نه از ایشان باشد المخرج زن تبر که و کلید بدانه
که بدست کسانند المخرج زنه که تنوی بسیار کند المخرج کدکاه باد المخرج
و المخرج اب مرد با خون زن امیخته المخرج عن الوده کرد المخرج
کوی که بجه را دران بخند المخرج المصعد المخرج و المخرج زبان المخرج
باکین با جوز المخرج ان کشند که کشند اس بد بد بود المخرج دند ان
شاده المفلوج م المفلج در ویش و هو من نوادر الابیت لانه من یاب
افعل فهو مفلج المفلج کوشش یک ناخسته میج کسم موضع یوم مفلج
بقع العین و عند بعضهم بکسر العین من ایام العرب مفلج الوادی
میشی میل نمته و مسیرة المنهج و المنهج راه روشن المنهج تاسه
کوشش المفلج جنبش اب المفلج موزه المفلج المفلج خانه بکسر

مهرج باد باینک مهرج کسب بار روح و الماح سید خا
آنکه آب کشد المتوج جاهی که از روی آب کشد آب بکوه الماشج
کند که در بکار نماید الماح ماده سنگ بتن نزدیک از همراه مچ الماح
الماح شتری که زمستان شیر فروخته شد اگر در الماح ایجه بدان بست
ایمنه و نام ستاره و منزل من منازل القمر و الدبران الماح شتری
که زمستان شیر دهد الماح جامه کهن الماح زرده خایه الماح آنکه مردمان را
بسیخ خشک کند الماح ایجا که قربان کند و الماح ایجا که رب الماح
بسیخ میل الی رفاه و کاین کالیه و نحوه یسمی مذبح الماح ایجا که شبانگاه کن
یقال ما ترک من ابیه مغدی و لا مرا حاد از شیخ ذوا له کلها الماح
سبب سجم در حلیه الماح مرد و مردمند است و در حفت خرابیا
بار الماح ماده شتری که از زردی می افتد الماح شتری شتر الماح
سنگ که با وی دانه خردا گویند الماح بالالی که از بس رود الماح
بالتا سحت الماح و الماح المسح بلس المسح کسب
المسح ایجا نه المسح جراکه المسطح یفتح المیم موضع بیسط فی القم
المسطح جوب میان حینه و تخنه و جوبه که بروان باز کند و کوفه
هن و سنگ که گرد بر روی بسنگ نمانند تا در روی آب بران
گرد آید و سطح من اسما و الرجال المسیح در مرید نقش و خوی و خیری
مالیده و آنکه زمین را مساحت کند و دستار و رشت و مردی
مجا معت بسیار کند و سطح سیم و کیمو و المسیح عیس علیه السلام و ان
الکذاب

۲۲
فندرب الرجال المبيع جامه وکلیم باخطها المبیح انکه سخن بهر جای
در کتب و شروح الذرائع مردی بهن ریش المصباح موضع
لا صیاح المصباح جریح و شتر که جزا کند تا روز یکصد بریاید یوم
مربع روز بیع المصباح شمشیر من و المصباح السادس من سهام المیر
مصباح بهن سر و شمشیر بهن مصباح من اسرار الرجال یوم المصباح من ایام
حرب فحل مطرح بعید مرقع الماء فی الرحم المفتح و المفتح کلید المفتح
که زود نشا و مانه شود المفتح بهن سر المفتح شتری که اب خور و الفتح
یقال العیر مقام و نامة مقام المفتح لفیلین مکشوف من اسرار الرجال
ملاح نمک لب شور و برکت حرمت و شیر نمک کنی ملاح مفتح
فروش نمک الملاح نمکین الملاح نمک فروش و کشته بان الملاح بالان
به بست ریش کند و شتری که از آب خور و استر زود الملاح مرغی که
بر دام بندند تا مرغان دیگر بروی گردانند و آن شتر و سب که زود
شسته شود و آن سب که زود شود الملاح نمکین یقال ملاح قرع هون
قرع القدر و هو الافی و ابو الملاح جک و الملاح شتری که برستان
تیر فردارد المصباح ساده کرده المنشد فرانی یقال لعنده منتدج
بی شمع المنشد مردی که از جامها بیرون آمدن بود و جنبه از عروسی
المصباح دردی المنفتح نش المبیح تیر نیم از سهام فاقا لقال للام الیمن
نه المصباح مومج من الرجال و هو المنشد قال ابن فارس لا ادري لای
مفتکران بهج المصباح مفروض کل شی خالصه و غیره المصباح در خف

و فی مثل قتل نجس یا زور استمجد المرح و العفار المرح تیر بر تیر
و نامره شکست در آسمان بجم المرح انکه ستور لعنف اند المرح
انی که جامه بیرون کند در کربا به السلاخ بوست خام و بوست مار در
خرما که باد غورشش بریزد اند الملوخ ملسخ مرد به ملاحه و طعام
و به شک و به به مزه و یقال مسیح بلخ المطبخ مردی که مردمان را بسیار
خوار و شکسته کند الملتح مست شوریدن الملتح کوشش به جز و روی
به ملاحه الممروخ اسم موضع المناخ انجا که شتر را خود خوار باند
مناخ موی کن المنفخ و المنفخ دم انکران المنفوخ مرد
المجاد جنری نرم و نیکو نبات مادی موی المجد بزرگوار
و نیکو کار الاجاد المار دکلایسته و دیو سنبه و مار حصن دومه
المجدل المار دکلایب المجد لقب ابی العباس محمد بن زید النخوی
المجد سوان المیر و دگشت زاله زده المتدال کهن المشراد تربد
المجد بزرگوار مجالد من اسماء الرجال المجد و دباخت المجد و دگشت
بلخ خورده المجد جامه که تن نزدیک بود المجد جامه سرخ رنگ المجد
رسته که زن نوحه را بخورد در او در نوحه کردن المجد لبشت که المجد و جلد
المجد نیکو کار المجد و جلد المجد بزرگوار و نیکو کار المجد اصل المجد زنده نشویش را
سوک در المجد و دگشت زنی المجد خانه خراشیده المجد اند که مردمان
بندست وی شتابند المجد اس در و ندر المجد اصل و نقش جامه
المجد زینل المجد اند که بندست وی شتابند المجد المجد المجد

بنوده و محمود من اسما و الرجال و اسم نيل ابو هبة بن الصباح المجلد رانك
 در بزرگ نشود و مجلد من اسما و الرجال المدرس و افزون آيد در بيا و منها
 ببندي روز المديط و غلث عند اهل الحجاز و رطلان عند اهل العراق
 و المديكال معلوم به و ربع الصاع المرد و المداد و مداد و هر چه بدان جزي
 را مد گفته چون روضه جراح را و باره زمين را سيما و المداد و كلمه
 اي شكم و عدد و المديدر از بالا و المديدر اسم من امداد و الناقه و هو
 سيقها الما و بالبر و نخوه و المرد و زبان و مد و النور و الوشني بوجه المرد
 ميوه اراك تازه المرد و بيا لبيا رايك و رجل مرد طالت غرته
 نشتر ادا الما و فظهره و ناقه مرد و نشانه مرد و التي انشرف ضربها اذا انشرف
 مراد قبيله من اليمن المرد کردن المريد جاي شكم خرم و جاي باز
 و نشتر نشتران المرد از دين بركشته المرد نيز و المرد الكرم من الرجال
 و مرشد من اسما و الرجال المرد و المرد و راه فرخ المرد و مرج بزرگ
 و المرد العظامة لعظم به المرأة الرشي و المرد و از بزمه انه المرد
 و المرد العظامة المرد بيا و المرد و سر به سر به جوب المريد و يو
 ستنه و خرم و در شير نهاده المرد و مرشد و تفق و جامه نك به المرد
 نوشته و ان المرد رسن كه از ليف كند يا از پوست المساد و شك
 روضه يا غسل المسجد النجى كه بزمن رسد از بيش از در سجود المسجد
 مسجد الجامع مذكور الدينة المسي مرد كران از بيماري و جزان المرد
 سلهان و در نسق و سوهان مسود من اسما و الرجال يقال جارس مسمعا

مسئله ای جهان استند باست بر کر و زمانه و بس خلدند
و حر ازاده و المسد کباب بالمحیة المشهد جای کرد آمدن مردمان
زیکه که شوش جعفر باشد المشید بنای یکج کرده المشید از رشته المصاد
بر تر کوه المصدان و الا مصدق و مصدا قبيلة من الیمن المصد تیر که
بر انچه آید بگذرد المصد از ناشکیبا بسره المصطاد شکاکاه المصعد
سنگ سخت المطر دینزه حوکن المطر دینزه رست معد ابو الغرب
المعدان موضع که در کرانه زین بر و بود المعاد جای بازگشتن و فی التواله
ان معاد الی مکه بحج و یقال الی الجنة المعاق و المعاهد هم عهد معبر من
سما و الرجال المعتمد من السما و الخلفاء المعز بر محلط و جامه که بر بازو
علم دارد **المعضل** باز و بند و المعض و تبع که بدان درخت بزند
المعقود و المعقود عقد بمان و حیدت الی کنه اسعد در ای سبیل یقال
ماله عنده معلند و ای مال به المعمود شکسته دل المعقود تیز زبان المعهد
منزل که هر یک از وند باز آنجا آیند المعید کشته که کشته بسیار کند و المعید
من الرجال العالم با مور الذی یسلف المعز یا تنکان و دست انبویه
و جایگاه سپیدی از پیشانی سبب آن موضع که موی بر کنند وقت مخوری
تا چون غزه شود و المعز الشباب التاعم و العیش التاعم المعز و
نوعی از سمار و **المفاح** باب زن و نور و نور المعز و انکح کند
بمعز الفند انکه نداند تاجه کوید از میری المعز و بدیل مقدره فی الشام
الیها تنسب الحمر یقال حمر مقدره المقدر جای هموار المقی و ماده شمر زک

۲۶
توان مقدار اسم رجل من الصبیبة المقدوزیکو بالامقدوز بنیشت
چونکه مقتوی جای شستن المقدوزیکو بر جای مانده و بستان کوتاه
و المقدوز اسم رجل و فلان مقدوز است از آنکه بکین نشرف و قدر تقد
اباه و بیت مقدوزیه زحاف المقدوز اسم کاله و یقال اعصافه و اسما
اعوجاج یقلد به الکلا رکما یقلد القفت المقدوز جایگاه قلاده از سینه
و جایگاه دو ال شمشیر از کتف المقدوز و المقدوز کلید و یقال هو اطرانه
المقلید کلید المقالیدج المقدوز باهنگ المکود شتر کم بشیر و قیل هو الفزرة
المیلد مزه در بر نهاده و میرا هنی که در شش سینه وی در بره باشد المقلد
جای کفین است ممدخانه ساده المتجدد از زموده الموجود است و یقال
دخلوا الموحده و جدای احاد اعداد المور و آخیره المور و در تب کفته
المولود من البعید الذی یولد بین العرب و بنیثا مع الاولاد هم و یفزون
عقد الولد و الاثنی مولده و المولود من الکلام ما لم یکن فیها خلل و لکن استیثوه
المولود وقت زادن و جای زادن الموبد کار عظیم المهد کاهواره المهاد شتر
و سمی الفرائش مهاد الوثارت مهاد من اسما النساء المهند اندوی المهاد
کالمعشای المیراد شتری که با ریختن درن بشتا بد المیعاد و وقت وعده
و جایگاه وعده زنند میعاد سریع لوی المیسلاد و وقت زادن یوم ممد
و زانی و کل سایل و نه المصحح فز داغ الممشود و سار
نزدیک المطر فز انک همه سخن باشد المعاف الخیر بدان بناه که نه معاف
البد معناه اعوذ بالله المموز و ایره اسب که بر جای قلاده یا غدر می

نستحق المقدر کوسبند که یکتس ارد المقدر اذ انکه عادتش خن بسدوا
مفقد لانهما لا تلد الا واحد المقدر اذ به لان برتر برتر است المقدر بنکوش
ما بین الاذین الملاذ اند خنواده الملاذ الکذاب الذی الکلام ولسن مع
فعل المنود کجیه مکتی سوار ولدته امه من الخاج او سفاح المنی مودی الزوده
ابو منقذ سبب المویذ حاکم مفان المویذ قج المصاوق شمشیر کوم دار
الماخو راجی که شزار فیرو شند الما مویذی که بازستان کاروان را
باز دارند تا مرسوم بسنند الما مویذی ترش الما مویذی در کار خورشید الما
مادیان خاسته که قصه کشن کند المیبر و الما مویذی لای لاطه شئی من الما م
و البیع المیبر و الما مویذی فی و لا کذب و لا خیانه رجل مودم مویذی
قد جمع بین اللاد مته و خنونه البتوة یعنی لام در زمی و در شسته المیبر
جرب زده المیبر کار خنما ممتفعر الکه لسنی دور در رود المیبر جای زاد
ادمی و شسته المیبر بجز در دلان بر او رده المیبر در دلان افتاده المیبر
شیر دانه بر او رده المیبر و دل بر سه المیبر سیاه بسیار المیبر سیاه شمشیر
از آرب سیر زود المیبر ان بشتوی البیبر با و بطن الناقه و یقال کاله مجرای
عقل المیبر سکسته مند المیبر مرد دایله رده المیبر راجی بای کنند در میان
کشت تا مرغان بر ترسند و المیبر و المیبر و رابله زده لیستوی الذکر و الانثی
فی المیبر و یقال ثلثان میبد و ریکند ای جدر المیبر مرد کوتاه المیبر کودنا
المیبر سبب که میان وی بزرگ باشد المیبر کشت و ان و المیبر راجی بر شش
انکند المیبر و المیبر میند سخن المیبر خواستان المیبر سخن نیکو سافه المیبر
از زکریا

بنایش نیکو باشد و زود برسد المختار بسیار در المجر حرام و کرد
بجای المجر الخیة از نقاب بیدار بود و زود بگرد چشم و بستان
بادیوار بست محجر کسم موضع المحصر در حقیق المخر جای کرد آمدن
المحصر جای حاضر آمدن و جای بازگشت و محقق قاضی و یقال فلان حسن
المحصر اذا ذکر الغایب بالخبر المحض سب درنده المحضر سکنه المحض
المحصر بالانه و مردی که خبری الحاح و ربح میدهد المجر حرج که بروی
جرح کرد و جوبه برمان نبات خمر ابر تا بستالی تخیر الرجل ضد منظره
المحذر غیره که در شب رفته باشد المجر خمر زده المجر خفی که المجر کلخ
الواحد مدره و یقال للمقریه مدره و للمدینه البضا مدره المدرار زاد کرده
بیس مرک المدرار بری که نیک در المدرار پس که نشاها بزرگ دارد
المذکر شمشیری که کرانه اشش بولد باشد و میانه نرم این یوم تذکره اذا
وصف بالشدة والصعوبة المذکر زده که بزرگ اید المذکر کما انکته
ببزرگ اید و فلان مذکر و مذکر اذا کانت تنبت ذکور البقل و ذکور البقل
ما غلط و حشن و در ایتیه مذکر ای شدید و فلان مذکر اذا کان لا یسکها
الا بالذکور من الرجال المدر کردن و کرد بر کردوی المرو و مدره المکر کند
و یقال مراً و مروج مرة المرنج و مرابو یتیم الموارک یا تلخ شجر اذا الکته
الابل قلصت عنه مشاف و نامنه و قیل یواکمل المزارع معروف مرام
ایسم رجل وضع البحار العرب الممر سکنک خام الممر یا قوت الممر نیند
ارزن المزارع ای الممر بر لب الممر قوی دل و ظرفیت و من اسم المزارع

ابو مسافر بنیر المسیر و المسبار میل حرمت المصبر موی همیشه
 المستاسر بنید داده المستی زینهار خواه المستی ابر کران بار عده
 المسجور سکه که در کردن وی قلاده باشد و نیز یک لب المسطار
 که اند روی ترش باشد المسعر حبک امیز و مرد در از و ای که نرم باشد
 از بوسه شتر و المسعر و المسعار ایش از و زنه و جرب ایش کا و مسعر
 من اسما و الرجال المسفر مرد قوی بر سفر و الاثقی مسفره السمار بند و میخ
 آهن المسور کر سب یا به المسطر رکاشته استا جرشتری که شاخ
 درخت خور و المشبه تخت جامه و محل نان المشور و ررس بر بر نایفه
 الشعرا بکاه عبادت المشعر الحرام مزدلفه المشفر لفع مشر لا یقال الا بال
 لبیر و قبل مشا و الجیش تشبیها بمشاة لابل المشقر قصر بالبحرین يوم المشقر
 من ایام العرب و هو يوم الصفقة المشوار رای که ستور عرضه کنند
 و قال ابان و الخطب فانها مشوار کثیرة العشار یقال فلان حسن المشوار
 ای مجرب حسن حین یجرب به المشربیک تا به المصرباز دشت میان ذکر
 المصرب الحافی الارضین خاصه و المصرب الحرفه کل شیء و المصرب کل کورة تقام فیها
 الحد و تقسم فیها الفی و الصدقات و مصربی المصروفة المصربان کوفه
 و ليرة المصرب حای باز کشن المصرب سخت بینه المصرب و رسینه کوفه المصطر
 سمر تنک المصفر و المنصفر الذی به صفار و هو اجتماع الماد فی البطن المصفر
 المصور شتر سخت در شش که نیز شش اندک باشد و اندک بیرون آید المصبر
 رود کلاه و جای باز کشن مضمون نزار رسمی بذک لبیاضه من مصیرة البطین

الماضی هو اللبس الذي يحدى اللسان المضربا بطل هو
 المضر الذي عند هرة من مال وسمى القطيعة من الابل وغنى مضرته
 المضر حكيم خلق المضر ارزقه ورا انباغ نباشا المضطر بجاره المضماران
 موضع ولان مدت كه سب را خنك كند المضر شير ريش المطر
 باران المطر رشتنه تنه بقال جار فلان عا مطرا رايه اذا جار
 بشبهه في خلقه وخلق المطر جامه كه بروى صورت مرغان باشند يوم
 مطراى ماطر وواداى مطور المنظر من اسماء الرجال المظهر سخت نشت
 المعافى انكج سيار كند المعبر اني بدان آب كند المعبى كذركاه
 المعبر نركس دان المعبر نفست نياز المعبر من اسماء الرجال المعبر
 جاي نسا المعبى ربرده المعبر ودر دكلو كوفته المعبر كركاه المعبر
 ضد المعبى المعبر جماعت مردمان وبقال جار و المعبر اى عشرة عشرة
 المعبر اوده يك المعبر دختر بجاي زنان رسیده و ابر نرديك شده
 بنباريدن المعبر حزنست المعبر جامه بمعبر رنگ كرده المعبر
 زين وبالان كه لبست تر ليش كند معبر اسم شاعر من بارق المعبر
 مردى كه در اشتراك بسيار بودند المعبر منزل فراخ باب و كياه و معبر
 من اسماء الرجال المعبر بسيار عمارت المعبر ابادان البيت المعبر
 خانه و در اسمان چهارم المعبر عيار كه نبت معبر الدار البيت المعبر
 جامه كور چشم المعبر ركن سخت نافته المعبر سوراج در كوه المعبر

مردی که خوشنیت در میان کاند و شجاع مقام نیست خمران اطرب المعنور
و المعفور حزبی چون صمغ شیرین از درخت رشت بیرون آید المعفور
المعفور کارنا از نموده المعفور بسیار غارت المغیر بسیار غیرت المعفور
اسبی که چون بروی باشی بتواند که بخت المعفور بیرون آمده بشت المعفور
نیشمیش با جوخه المعفور مثل الصبر و قبل الصبر یقال هو جاری مقاصری ای قصر
بخندای تهری المعفور ویش المعفور بالغیر المعفور ویکس المعقور
توانا و رجل معقور الطول ایس بمطوب و المعقور الوسط و المعقور الضاع
الربیع بالعل المعقور انداز و المعقور المهرت المعقور و سر یا فته المعقور
انکه پوست از روی مردم باز کند از کرای المعقور شب ماهی ناک
یقال یعنی فلان بمقتضی حال یا اول ای بدون ما کان بریده المعقور
اسب بار یک میان المکررستان و کل سرخ و نوعی از نبات و نوعی
از حار المکرر انکه زود حمل کند المکرر خیمه المکرر بزرگ و هو مصدر المکرر
علا غیر قیاس و القیاس و القیاس مکرر المکرر بزرگ سال المکرر ایستار
کوی یقال المثل المثل رکب الیل المکرر جای بشکستی و یقال المعقور
لصلب المکرر و باقیل للرجل الباقی علی الشریفة یقال فلان طیب المکرر
اذا کان محمودا عند الخیرة المکرر سن سخت تافته المکرر و الی حیث
به المکرر المکرر جامه زلیسن المکرر باران المعقور کوسبندی که تیرش سرخ شود
بارز بیماری المعقور کوسبندی که عادتش جناب باشد المعقور
تنج بیاز و طای نورالمنار نشان راه که اندر بیابان بود و المنار ملکین
ملک

بمنزله المنبر المنقش من السماء والرجال من مصر من السماء والخلق المنقش
 من بلاد بروج باشد از سینه و انجا که قربان کنند المنبر و المنبر رسواری
 بمنزله من السماء والرجال المنبر و راندنک المنبر سبب رسم المنبر را و
 المنبر کبار نامه منصور من السماء والرجال ابو منصور شهید المنظم و يقال
 نسبت عن هذا المقام بمطراى بمقزل المنظر اریته المنظر والرجال الذى
 یرجى خیره والمنظر الذى اصابتة نظره منظر من السماء والرجال المنظر کونته
 که شیرش سرخ شود از بیماری المنقر جاده خرد بیک سر منقرجی من یتیم
 المتعارف سکنه و حکم کسب و بتوفیر مرغ المنکر ناشناخته المنکر و نفع
 و من غیر ذلک جمع بالما کیر ایضا و منکر فرشته که در کور رسوای کند المنبر
 کند المور راه المور خاک که بادش ببر و موخر العین بخواه چشم از سوی
 کوش المور صریم خیمه المور کسم المحرم فی الجاهلیة المور سر نوکر موثر
 العضدین سرین گردان المور در رخت خردا که ان بار المهر کابین المهر
 سبب که المبار و المهر ارفج و الاثقی مهرة المهر انکه ندانند که چه میگوید
 از سیری المهر در یهوده کوی المهر من لیس انکه در هر خبری معقول
 آید المهر و المهر راسبیا کوی المهر ذکر قوی المهر بنش کز دم و بروده
 کوی المهر دار و دوان که در او دروی کند و بخلق فروریزند المهر در رخت
 خردا که باروی در بار کند المهر راز از المهر قمار المهر نواله المهر رسن
 بر بر و نافتة المهر و المهر و رجل المهر و سهل الخلق الیشار و المشراب
 از المهر اعتراف بروج بروجست بروج مردم استوار خلقت کند که

و ما عزم من اسما الرجال المميز انجانه المميز و نامسج باز کرده المجازم
ابو مجلس من کنی الرجال المحرمه يان المجهزم محرم من اسما الرجال
ابو محرم كنيتك المرمز اسم فرس المعنى عليه السلام حسن صبيحة
المركز جاي يقال افضل مركزه المرمز راب ترشش شيرين و نان ترشش
شيرين المرمز و نه المرمز الشئ الفاضل المشار ز سحت المشلو ز زرد
الودانه شيرين المرمز زم المعرف والمعرف بزان المعرف ز بمارى سحت
المعرف حرقه كه چمر را دروى بخند و جامه خلق المعرف ز درویش المعرف جاي
رستن و ندان و انجا كه دندان كليل بروى بود المعرف واحد المعرف و مى
المغاييب المعرف و كوششيت و بهر جدي كرده المرمز سحت حرموت
الملموز موى سر سپيد المرمز كا واره المعرف ز ناول الموزم المهر و المهرار
آهن ياره برين موزه رايض كه ستور را ميند تا برود
المماس مدرسك الماس العشار المرمز قدر فك
المنقوشن باكان الجبلش شكااه الجبلش شرايك المحبس نذرا
المحس ثانه سب الجبوس انكه در ويدر و ما درش برستار قوره
باشد الجبلش امينه ريش المدراس باى اقرار و خرمن كاه المدراس
كمان المدراس انجا كه توريث درس كنند المدراس شسته مدراس
و غفج و نينه المدراس راه كوفته المدراس كينه باك كن و انچه بدان
جرم نرم كنند المدراس رس الواحدة مدرسته و يقال لنوم هم على مدراس
واحد و ذلك فى السوت اخلا فهم يقال مدراس مدراس المدراس
مدراس

چنین که رسن بروی بند و بیا به فرو کند از بند و بالای بیا به بیا میزد
برشند تا بجا به باک شود از مرد رس زمین کرب المر و اس و مثل
و ان سنگ که بجا به اندر اندازند تا معلوم شود که از چیست یا نه و مرد اس
من اسما را را حال المرطاس جدا و اندام رس جزو یا شیره از ده کرده المر رس
هموار از المر رس و بونکی و بقال المساس ای لا اس و لا اس المر رس
جزو یا نوشته به هم بسته المسکوس با عقل المساس نورید که کار
المسوس با در هر و اما که از ان نوشته اب نباشد و قیل المسوس اب که
میان خوش و نور باشد المشمس قیل نیست المفسر مر و از باده
مفسر اسم شاعر من بنی اسد المفسر رس ج به سنگ که کرده المعجب مفسر که
کمان المفسر و بکدان المعطس بنی المعطس سنگ که اس بن خود کش
مقاس حج من قیم المقباس باره انش المفسر ان تیر که بر نشانه آید
المفسر م المقاس انکه شیش امیری بازی کند چون بشهر اندر آید القوس
کاندان و رسنه که اسب از اسبند و از انجا را کند در مسابقت و قیام فلان عا
مقوس ای علی حفاظ المقباس قیاس و اندازه المکس انچه عن را بکسر و
المکاس م المکر رس انکه ماذر بر بیتار بوده باشد مکانس الطیار
واحد یا مکس المکس ارزه کرا المکوس چکو که بدان اسب یا تیر کنند
ملا و رس من اسما را را حال الملبس نوشته المله رس سنگ که بدان
دانه خرما کو بند الملبس شیه که سخت کوید الملبس سنگ که
و در از الممسوس دل شده الملبس خانه ساده المناس صحر

المنداس زن سبک سارموس روزخت نیه المنداس
 متقو ریتو منار منه و مهر اس من اسماء الرجال المنداس
 کننده المیس ان درخت که از بالا آنها کنند و شایه و العرب
 لشمی الرجل المیس المیس زنگی که ورا نکوفته باشند درخت
 دشوار بود درخت **ش الماش** خانه و منه قوایم الماش
 خیر من لاش ارادنی تخفف لازد واجمع معاش المحسن
 الماش ان زن که بجه در شکم وی خشک شده باشد الماش
 بدو مرد و جنک نیک الماش انچه در روی کبانند و یقال انک الماش
 فلا تبرحه الماش القوام الذین یخالفون غیرهم عند النار الماش
 مناع خانه الماش نان بریانی سوخته الماش دلیر بر بست روی
 الماش پیش بهوش الماش قوش زعفران الماش کبوتر که
 دور بر شود الماش تبر بر نهاده الماش سرناسخه ان نرم خایند
 فی الواحد ماسه و یقال فلان لین الماش اذ کان لین الخیرة
 عقیقاعن الطبع الشمس زرد السو الواحدة مشمشه الماش انچه
 بدو دست پاک کنند و کل شیء بعاش به فهو معاش و الارض
 معاش الخلق الماش غش کوی الماش جامه خانه و قال بعضهم
 مفرش و فراش مثل مفرم و فرام و الماش جامه دان و الماش
 النساء و یقال فلان کریم الماش اذا تزوج کریم النساء الماش
 المنقاش موی کن الماش جایگاه که اندر خوش باشد الماش

بل بالخذ من غیر حله واصله من الهونته و منی الاغلاط ص
 همین گشت متراض تر از و محکم المتراض البصار انبار در المخص من فروده
 المخص من با قوت و بقال الاغلاط له و لا توفی من ناص ای هرب
 المنقص بکان در از المصاص نیت المصاص ای من کل شی و
 و رس و در مصاص اذ کان خالصه و ذکر کمیت مصاص خالص الکتبه
 و فرس مصاص شد بد ترکیب العظام و المفاصل و انه لمصاص قوم اذ
 کان زاکی المص المخصوص کبک بریان در سر که المعص کوشش نیک
 ما بجنه المعقص نیز که بکانش شکسته باشد و دنبال در بریر مانده المعص
 کوشش و شاخ و شاخ و در خرد و در المعص جای رسن و درخت و المعص سر که
 اسم رجل المعقص شتران خالص در کرم المفض خانه سنگ خواجه
 المفض و المفاصل کا ز المعقص و کا و حجام المعقص ان رسن که
 بسیار بنده بدان نماید و بد و منته یقال اخذته علی المعقص المعقص
 موی شیش سر بریده المفاصل شتری که در بستان فریده شود مقص بن
 صبانة رجل من قریش المص من زوالها المخصوص شتر استوار خلقت
 المخصوص الذي به مفض و هو وجع یقع فی الامعاء و المفاصل ان سبکها
 الوحد کذلک المخصص و المفاصل موی کز ص المفاصل مفاتی
 زیر زوالها المخصص زن و شتر و کوسیند و جزال که در زادنش گرفته
 باشد یوم مبایض من ایام العرب المبیض جای خایه کران مرغ
 المبیض شتر که فکانه تمام خلقت آنکند و اجمع مجایض المخصص شتر ایمن

حلو کان او حاض و یقال عریض ای حال النسب المحض مستانه شتر بجز
 یکس که ولاشی نسبت محاض و الخاض جای در آمدن آب المحض و بجز
 که بدان بست امیزند و شراب المحض نیز که مسکوی گرفته باشند
 المرض باری و المرضی کلمه یخرج به الانسان عن حد الصحة من علته اوفاق
 او تقصر في امر المرضی ای که ستور بخسب المرضی جا به کوب و جایی
 شستن و المرضی الکلیف المرضی بیمار المرضی رای مرضی فیہ اعراض
 عن الصواب و المرضی بیمار سنان المصص الالم من امضی ای
 او جعبه المضاض آیه که توان خوردن از ثوری مضاض اسم رجل
 من جرم المضض مثل المضض المضض خرقه العین من الحبل المعوض
 کوشش نیک نخته المعوض و المعوض تیر نهاردان جا به که بند
 باوی عرضه کند المعوض کراهه شکم فرو استخوان تیکاه و جایگاه
 تنک المعوض آیه بدان که بالنساعت آمده باشد المضض نیک نخته
 قار کرد اندام مضض دسته شتر مضض کال این معوض و له المعوض
 کان دو کار در رزی المضض شتر نه المرضی بسیار بیماری المضض
 کان نداف المضض شتر مع عن کرو کرج کوب المضض شتر مع ستانه
 ط الماسط نبات تابستانه چون شتر بخورد شکمش بند و
 ماسط مونه منج الما قوط جاک جای الما قوططام مینو المعیط دیو که رنند
 المتوسط میانی المخط الخیوی ببارند و یقال علی مخطوط مربوط ای مخطوط
 و مخطوطی مخطوطه فخر ربطه المخط نشان که گفتند و جوبه که یافته حاض

۲۳۲
بدان خط کند المخیط فخط الشیطان مانند آنکه بگوید که کرمگاه
نه بیند المخیط خط در آورده المخیط آنکه کوی جوید از نواله آنکه خویش
دارد المخیط کو سبندی یا شتری که نیزه شش بسته بیرون آید چون بار
ناره و یا وی زرد آید بیرون آید من غیب او اوصافه عین او
غیر ذلک المخیط آنکه عادتش همچین باشد المخیط کشیده ریش و دراز
روی المخیط جامه یا خطها المخیط خط کش المخیط مروی کران بقال
رجل غلط الامم مزید المخیط سوزن المخیط فازی المخیط آنجا که ستور
بندند المخیط از ریز و نوعی از جادو المخیط تیر یا المخیط آنجا که ستور بندند
المخیط در بنان زنند المسوط در و دان الذي يجعل فيه السوط المسطح
آن موضع که بجه برین آید المسوط در آنه کلید المسوط و المسوط کفیه عید
المشط استخوانها بشت یا و المشط نبت صغر بقال المشط الذریب
المشط و المشط و المشط ثانه مشط الکف استخوانها ثانه المشط
نیشتر المشیط اسپه و شتری که زود فریه شود المضعف جو بکالج
الومیط من کنی الرجال و نومیط حی من قرش المقاط رسخت
نافته و جوال نبد الملط در وی که هر چه یا بدید و از احلال دارد و در جل
خلفه مط الذی لا نسب له الملط کل که در میان خشت نهند و
بازوی استر و الملطان جانب السام مما یکب مقدمه و انبساط و
کتف وی الملط طرف الجبل و اعلاه و الملط البعوض و وسط
الیمه و الملط ساحل البحر و الملط اسیا که در وی است کنند و الملط

اسم موضع الملقط ناضح من الملوأ اندوه الليط فحانه كرا المني طفا
ناك الممشط عروا شته كفشكر المرفوظ سپیدی که برش بدیدانه باشد
المیاط ذر مع الهیاط ط المخطوط بادولت المظنا ر دشت المظنة
تیر که برزد المرفوظ بوست بر کسته بقوط المقيط انی که تابستان کنان
رجل لفظ و لفظا ظ شديدا لایلاع بالشیع المانع که بلند و شریک
سرخ و تر از و نیکو و مانع من السمار الرجال الماجع زاذ الموضع بيشتر المت
جامه و کل شیء يتمتع به و ينتفع فهو متاع متاع اسم رجل المتبع ماده
کا و یا یحی المتعرع کو در کمال کوا لیده المتع محمی که بعمره یا بقربان از حرام
میرون آید المنتظم انکه خون بکام افکند المجمع ابد المجمع و فی الحث
ابا و کلام المجمع مع مجامع من السمار الرجال المجمع خط ریش هم رسید
المجمع در و ریش و کو در ک بد بر ورده و درخت که سرش خورده باشند
المجمع خرافه نمخته المجمع بسیار خزع المجمع جای گرد آمدن المجمع شیر در خانه
المجمع کنجینه من الاخذاع و هو الاخذاع المدرع جبهه شیم المرفوع کنه المدرع
جای الریش المذرع انکه در شش منسوب بزرگتر از بزر بود و اصله
فی البغل سمی به تشبیهها بالبغل لان ذراعیه رقیق کر قمت الحار نزع مها الا
الحی من الشبه و ام البغل اکرم من ابینه المدرع شمه تا که از یکدست
و درخت بود و از یکسو بیایان المذباع انکه سرانکارا کند المربع جای که
سهار لن الحاکم اندر مربع چهار چهار مربع من السمار الرجال المربع شری
که چهار از اندر المربع انکه عادلش چنان باشد المربع چهار یک از چهار مربع
الربیع

التي تنبت اول الربيع واول الربيع الخرم بمطر اول الربيع المربوع مردوب
 بالاورسين جهارنا المربع جراكاه المربع جاكى كه هاراجا كزارند المربع
 من سيرة الفرس دون الحضر و فرق المربوع المربوع الرجل الذي الرق
 في روعه الصدوق والهراب المربع الحظيف الغيث المربع ذو المراجعة
 والحظيف ومكان مربع مخرج مسج با و دوست زنت مسامع من اسما
 الرجال المسبيع المتشرف ويقال هو الذي انما ولته هتكت وان غبت
 عنه سبعت اى قال نيك قولا النبي ويقال هو الذي قوى حتى صار المسبيع
 من جراته على الناس ويقال هو الداعي ويقال هو الذي له سبعة امار
 عبيد والمسبيع القرام والمسبيع الناقص ويقال هو الهامك ويقال هو الذي
 بموت ولده فتولى ارضاه غيره ويقال ولد الزنا ويقال الراعى الذي
 اغارت السبع على غنمه فهو يصبح بالكلاب والسباع المسدع
 الحافض لوجهه الهادي المستع فصيح والمسمع عروة في الغراب
 يجعل فيه جيل لتعدل الدلو المسععان ووجوب كدرد وكوشه
 زنبيل نندرجون از جاه خاك كزارند وسمع من اسما والرجال المسباع
 الناقصة الدابة في المراعى ورجل سباع مضاع للمال المسرع اخضر
 المشعشع شراب باب الميخنة المشيع دليل لقيامت المشيع انك
 سر اشكارا كند المصع ميوه عرسج الواحدة مصعقة مصدع من اسما
 الرجال المصع كسيتي كاه المصراع در دوطبقه ونبهت وبما المصعال
 المصقع نصح الموضوع مرد بيدل ترسند المضارع جنس من الموضع

المطلع بكسر اللام موضع الطلوع وبالفتح المصدر ويقال بها لقنن فيهما اسم
مطاع قطيع ولا تكسح المطاع مطيع المجمع زلا كه كسر الزلزال فهو جري
نذر ويقال المرأة مفعلة ذكينة متوقدة المرفع المرفوع في المطاع ورجل
مفرج الكتف مرفعا والمرع الطويل من كل شئ الطياد المقراع تبركلان
كه بدال سنك شكنه المقروع كشش ومقروع لقب عبد شمس بن سعد
المقروع سكنه وداو المقصع شمشير بران المقطع كما رد وجري كه بوى
بمنز المقطع انجا كه ريك منقطع شرد ومقاطع القوان مواضع الوقوف
ومقاطع الارربة ماخرها المقطع جامه شك المقطاع جامه شك المقطاع
مردى كه بر دوسته ثابت نباشد المقفح رسته انكشتان
ومنه سمي ابن المقفح المقطاع فلا من المقفح بالفتح ان المقفح خرسدى
وسند كه يقال هو مقفح اى رضا يقنع به المقفح خرد بوشيده الملح
والمليع بيا بال ي نبات الملح ماده اخر البتة بد بدمه المنجم
جاي بستن كياه المتزعخ نجيل نيك وكمال سخت رجل منع عبره
لا يخلص اليه الموسع فراخ زندكالا المرضع مراقع الغيث مساقطه
المهفرع اسبه كه زير سينه وى دايه باشد يقال ان البقا الخيل
المهفرع المبيع راه روشن وفراخ المبيع سبب بال نشاط المبيد جامه
كه ورا و قابه جامه ديكر كنند وجامه كه يقال قوب مبيد و قوب مبيع
المبيد المالقة المبيد المالقة المبيد ماده شتر تنزرو ولا يقال جل
مبيد الماصع استخوان نزع المبيد بشته المتزعخ جاي غلظت

۲۳۷
ستور المربع أربعان المربع التمتع المضاغ خامدة المفعز رقيقة
موضغ من اسرار الرجال بلغ اتياع بلغ وقد يغز المنسج بر كدر
نان زنده الميبلغ جامه كه سكدر الجا خون خور دوف **الماووف**
كشت آفت سيدة المتزف بفت بر ورده المتلف انكه مال بدت
رور بد يقال رجل خلف متلف المتصف المتقت نسان نذر را
لمنعف نفقت نبار المتلاف انكه مال لبار المتصف تلف كذا المتقف
انكه نزه رست كند المجراف المجراف بيل كشت الجوف اسبه كه
سیدی وی بشكم رسد المجراف رنیل سیره المجرافستان فراه
المخفف لیرشب كفتی المخفف دوش فعلن المخفف راسب
باربك میان المخلاف دسه بفت بین انكه وعده لبار كنند
المخلف شترده ساله لیتوی فیہ الذكرو الانثی وبعذرین نام بنید
يقال مخلف عام ومخلف عامین وباؤل عام بازل عامین المخلف
شكم شكسته مخفف من اسرار الرجال وكنی لوط بن محی بابی مخفف
المزاف شتر نیز رو و تقديم الرا عن الاصمعي و تقديم الرا
المعجمة عن الجبل ابن احمد المرات المراف شمشیر المرفف لثان
مادر فتن المرفف نجیك برورد المسلف زلنا جمل و پنج ساله المشا
ال شتر كه بالان بنش انكه المسلف شمشیر ذرار المشرف مكان
لشرف عیله و تعلقوه و مشارف الارض و التام اعالیها مشارف
الشم و بهایشام الواحد مشرف شتر قوی شخص كه سرور داشته

بود المشرف م مشرف اسم ركة المشرف الذي قد شرف عليه
المصنف مصحف مشرف من اسما الرجال المصطف والمصنف في كنه
تالستان النجا كذا رند والمصنف تالستان وارثه من كنه المطب
طوافه مشرف من اسما الرجال المطرف كليم خرمه راسر با علم المعرف
روى خوارزمي معارف الارض ما عرف منها المعروف عرفات المعروف
غريب من الطنابيري تيزه اهل اليمن المعطف روال المعطف
اخر المقف اخر المقف ما كيان كه از خانه باز بسته باشد المقف
الكنه كوشت المقف والمقفا فسيل كنه المعروف بفتح الراء
سبب بد نراد وانكه يد ريش بنده باشد وما در راد المعروف بفتح
راك المعروف جاي پوست باز کردن يقال تركته على موقف الصمغة
لكنه فنيابن مكنون من اسما الرجال الملقب باسمه الملقب ستمنه
المهوف في ربع خورنده منتصف الليل والنهار وسط المنيف كنه
وكنه كنه قضيب وي بسته باشد المنصف كان نداف المنصف
غزيب و حج المنصف بنم راه والمنصف من الطريق ومن
النهار ومن كل شيء النصف المنصف خادم المنصف بنم جوش المنيف
كوش ما مي الموقف نيكاه وعرفان و شمار كاه المرققان من
الفرس لقنا حارثيه و بدر من المرأة موقفا وهو يدان و عينا ما
وما لا بد من اظهارا ويقال الموققان الوجه والقدم من المرأة الموق
بركومي سيدريك و حار موقوف با رغبة بياض و ثور موقوف الموق
م كنه

۲۳۵
سکنت تیر للمفهم با رکیب میان الهیبا نشسته که زود بسته شود
المیقظ المیقظ العود الذی تحركت القدر ویکن علیها
ق الملاق از سوی بینة الافاق و اما فی جمع علی القلب
الماحق روز سخت کرم الما روق گشت زرده زده الما لاق ماله و قیل
ملقب الشیء اذا لمسته الما لاق ابله یقال لیق و لیق ابتاع الما لاق کلید
ادی المنخلق انکه دعوی استادی کند و بنا شد الما شدق انکه در
می بچید در سخن گفتن المتعمق انکه در سخن دور شود التقیق فراخ
سخن الما حق سه روز آخر ماه محرق من السماء الرجال محرق لقب عمر
بن هند الما خلق اسم رجله من بنی عامر و یروی مخلق بفتح اللام
الما خلق استوه و کلیم درشت الما حق انکه حادث دارد که فرزندان
ابله زاید الما خلق بیکان شک الما خلق کو در تمام خلقت الما حراق جامه
و دستا ربافته و شمشیر جوین بیکان الما حراق من الرجال الذی لا یقع
فی اللام الا خرج منه الما خلق شمشیر من الما خلق تیر هموار کرده و بجه
صورت بید آمده الما خلق جایگاه کلونید از کردن کو یک الما فوق
بقال بلغ منه الما خلق الما خلق انچه بدان گویند تدلف الما خلق
کو یک الما فوق دق گرفته الما خلق و الما خلق شیر بالکس الما خلق نمره
شکم الما خلق جمع لا و احد له و قیل هو جمع المسترق الما خلق خور دی و قیل
هو جمع ممرقة الما خلق پوست کنده و اوقت که خواب را رسد
و سرد کرد ایان الما خلق خور دی بز الما خلق کو در که که نزد یکم بطوخ

رسیده باشد المصق کوز شکانه المرق و المرق لریجه منفعت المرق
نان باز کن یقال عید مرقوق من الرق المرقو شراب بالوده
المرقو سیرک یقال صا الثوب مرقای قطو اولایه و مرقو
السحاب قطعه یقال سحابه مرق المراق ماده شتر تیز و المراق
درم سحاب المراق زوبین المراق کلیدانه و اسپ که بجه بسیار
افکنند مسلوق من اسماء الرجال المسلوق و المسلاق سخن کوی سخن
المسلوق خانه جو سیده المشق کلش المشرق بام المشرق
و دیگر که بهر چیزی از زو برد المشق جامه من المصدق راسته یقال
للرجل الشجاع والفرس الجوادانه لذو مصدق ای صادق الحمله
و صارق الجری المصدق دلیل راسته سخن و مصدق النبی با بعد قه
المصنق شراب آب المینحه المصطلق من اسماء القیام المطلق
شمشیر که بر ندهد کند المطرق زله که بجه در توار از اید المطراق مانند
چیزی یقال هذا مطراق هذا ای مثله یقال خرج القوم مطراق ای
منتهه الارواب هم و جارت الابل ای بعضها فی اثر بعض
الواحد مطراق عنها المطروق مردی است و اب سوز در
رفته و بول کرده المطلق ای که سببان حلیه را از انجا را کند
المطلاق بسیار طلاق المعق زمین بی نیات المعالق شترای
که بجه دیگر ان بروی افکنند غیر نده و فلان مغناق الوسیقه
اذا طرد علیه طریده ایجا و سبق بها الطلک و کلا اللفظین
زیر المرق

۲۳۶
قریب المرق کار و جران که بدان گوشت از استخوانها باز
کند المرق سراسب اندک بمخته کانه جعل فی عرق من الماء
المعروق لافروی المعروق کلد المعروق جامه منبر رنگ کرده
المعلق والمعلق مثل المعلق الا ان المعلق یفتح بالمفتاح
والمعلق بغير مفتاح وکل شیء علق به شیء فهو معلق ورجل معلق ورجل
معلق اذا کان شدید الحظوة ومعلق الرجل لسانه اذا کان
بلیغا المعلق ورنکه در کوی وی دیوچه گرفته باشد از ستوران و
اد میان المعلق شتر تیر و و کینه العنق المعروق جامه بلا خورد
رنکه کرده المعلق مناک المعلق کلیدان که بکلید بکشند
المعلق بفتح النون و کسر عیش خوش المعلق جای فرق سر و
جایی که راه دور باشد المعلق انکه شغریکو وید المعلق کشته المعلق
زن بنابر وروده المعلق انکه سخن بختی اندر کوید المعلق حرام زده
المعلق انجا که سیاهی دوات اندر وی بود المرق سر و دوی
کدایان المرق لقب شاعر من عبد القیس المحشوق کشیده بالا
المعلق معروف الملق خرما بنان بر یکدیگر بسته الملق زلف
که بسیار زاید الملق من اسما و الرجال الملق م المنطق کلمه
منطق گفتار المنطق نیکو سخن الموق موزه و الموق بند موزه الموق
کوچه ششم از سوی بنی الموق جای املا که و وعده جای باز در رنده
میان دو چیز المرق عهد و ستوری موق رسم رجل المرق کاغذ

والمهرق الصحر والديها والمهرق زن بسیار خندنده المبتاق
عهد و استواری الميرق کشت زرده زده الميسات کبوتری
بال برهم میزند بقال کان ذلك بنات الهلال الى حين اهل اللام
ک المال بادشاه و مالک هو السد عز وجل مالک
من اسما الرجال مالک خازن النار مالک الخزين بختيار ابو مالک
قتلت و ابو مالک کرسنج مبارک من اسما الرجال المنک نواله
ترنج الواحد منک و المنک طرف الرب من کل شیء من الخرافة
ما بقية الخافضة المتمک بجای غلطیدن ستور المکی خطه ترش
المحنک کارنا از موده المکی اکثر بزرگدان بندند المکی جو به نان
باز کن و موزه مال المدر شته خشت المدوک مثل المداک المرنک
مرد اسنک المسک بوسن المسک دست برنجن عاجین یا سیمین
المسک مشک نیکر و یونث المسک بخیل المسک بخیل المسک
زمینی که آب باز دارد الممساک هو بخرگاه و الممساک مسکت
به حایط او سقف المسواک م المسیک بخیل و مقار مسیک کنه الاخذ
للماء المسک استوار باقوت و کند لک الرجل المضی کسب یا خندیده
المضوک زکام گرفته المعرک و المعرک لشکرگاه المعرک کلیدانه
المفرک مردی که در ازنان دشمن دارند المفکک بستان حون
با دریس شد الملوک میال ال اهل العراق و مجمع مکاکیل الملک
قوایم الدابة الملک یا فی الملک م الملک الخیر روی مالک شوی

۲۳۶
از مال و خادم و جزان و کربان ملک الطریق ای وسطه الملک و رسته
الملایکه و کلا ملک جماعت الملک و الملایک و شاه و الملک و الملک حد لام
و وسطه الذی یقعده علیه و یقال الکلب ملاک الحیدر فرس محکم الا یکن
مطلق الا یا سر اسیر که دست و پای را سببید زارد و اما سبک
سبیدی خواهر بخاکم اضافت میکنی میگرد و اطلاق بخلاف آن
الملوک درم خریدار المتک طاعت کاه و قربانگاه المورک ان موضع
که پای سوار بر رانجا اید از سر و سبب المورک سبب گرفته
الجمال فخری و مرد بسیار مال الاموال که سببند اما مثل البتاده بر زمین
جسیده و هو من الاضداد اما جل جلالی که سبب کرد اید اما جل جلالی
خسک ماران تا رسیده با سل اسم رسته میزان مایل تر از مرکز الما صل
عطا اندک المتبل النخله یکنون لها فضیله قد استغنت عنها المیندل
جامه یا در روز المیندل بالونه و نابره که ما به المتبل سخت المتقل زنده که
بوی بکار ندرد المیندل حل مرد در از المیندل مرد بسیار مال المتبل و کتمان
وصفت المتبل و المتبل انشد خیری المتبل ام و المتبل البستر و ما ندر خیری
المتبل انکه طعاش از حبوب باشد یقال ترکست بنی فلان
متبلین اذ کان طعامهم الحبوب المتقل آن زن که کران بار شده باشد
المتقل هم سنگ خیزی المتبل دهن پرورده المحل اندام شوق لبسته
المیبال ترکست خلق المجدل کو شک المجدل و لن یکن خلق المجدل مادمه سک
آکشن ادمه و یجعل ماتت فیه المجدل ان المجدل جامه مرد و خزان

المجمل بیابان که در روی نشان نباشد المحل سال تنک المحل از حرم بیرون
آمده کوسبندی که چون بهار بخورد در سر فرو کرد المحل ای که در دواست المحل
سخن ناست المحل استخوان لبشت تازه دیگره بزرگ الواصده محالته
المحل مکرو عقوبت المختال صلیکه المختل بجهت شیه زده فرس محل القوایم
سبب دستها و باها سپید محل نکشت و مطلق بدو و رجل رویای و
در سید المحصول حاصل المحض و المختفل الجمن المحلال ای که بسیار فرود
ابند المحمل بند شمشیر المحمل و ماعی فلان محمل ای معقل المحل الجیه یک له
المجبال زمینه که شایا کارند و سلافا الخیل و المحمول بری زده و الخیل
من اسرار الرجال المختل و المختول فرومایه المحض شمشیر المختل جای
بای و رنجن الخیل روی الخیل جامه که بروی صورت اسپان باشد
لمدخل جای در آمدن و یقال فلان حسن المدخل و المخرج ای حسن
الطریقه محمود الذل الخفی الشخص العلیل الجسم المذیل بیماری بقوار
المدخل لب درستان المراسل ای که نوشی مرده باشد باطلاق کرده
المرجل در یک رویان المرجل یوسته که ورا از زیای اینجیده باشد
المرجل نوعی از بر زمین المرد و ان فرومایه حدیث مرسل از امکان
متصل الاستناد و جمعه مراسل المرسال سترناوک و امراته من مال
کثیره الرمومال المرقال شته ماده تیز رو و مرقال القبت ششم بن عبته
الزهری المدکل ای که با شسته سواران بران آید از بهلوی سب
والضاراه المرجل خون الوده کرده المرجل الموضع الذی ترحل الیه
المرجل

۲۳۸
المصطلح مودی کار کردن المسال کرانه ریش المسال تر ششم از تیر تا قمار
المستهمل محل موی فروخته شده المستعمل موجب بای و سوبان و خوشی
دراع و آهن در زنج سبب و برهنا و باران نیک و در نه مشک و
در اس و جلا و دو ساقه نشیط و شجاع و رسته بکتا و جامه که از نه
سازند و عزم صا رم و زبان و کوره خر و محمل رسم نابغه الاعش
المستعمل حلقها الکلام المستعمل اسب که سپیدی بران رسد المستعمل
دل شده و فایه کشیده و سل گرفته المستعمل دارو که شکم براند
المسل راه که راکب هر کی باشد المسال بل و الامسلة و المسلانج
المشغل چیزی است از پوست و راجها با به نبید کند المشکول
سبب یکدست و یکپای سپید بخلاف یکدگر و يقال المشکول
انکه ستم دست و پای سپید دارد المشمل شمشیر کوتاه که در زیر
جانبه گیرند و يقال غیر مشمول ضربته ریح الشمال فزده و فلان مشمول
الطلاق ای کریم الاخلاق اخذ من الماء المشمول المشوال در اس خرد
المصل ترف الصوال شمشیر فروع داده المصول شئی می قطع فیہ المفضل
حقه تدریب امر رتبه المصحل از موضع از جوی و غیر آن که از آب
اندرک باشد المفضل از با کود که در شش کج المطفل و المطفلج
المعتدل روز نیاست که می المعدل انکه عدول را تزکیه کند يقال رایسته
بمعتل ای معتدل المعتدل ضعیف و هما که ستور از از مردمان
در و جبر اند و مرد و بیزه المعتصل تبر که می بجای المعتطل زنه بیهیرا

المفصل زن که بجه در تنوار زاید المعقل اندر خوانده و به سببی الرجل معقل
المعقول از در المعول علت گرفته المعول چگونه بسیار و تیرگی که بدان
شکستگانه المعقل جای تن شستن المفاصل و المفاصل مع المفاصل و المفاصل
المفصل که گرفته المعول شستن بعضی اندر ساخته و معول اسم الرجل المعقل
بجه شنبوزده المفسول مرد فرومایه المفصل میان دو کوه باریک که ای
اشبستند و بیوندگاه المفصل زبان المفصل با دروزه المفصل من اسم
الرجال المفصل موی بسته المقل تم الروم رجل مقابل و المومل ابر کریم
الطرفین مقابل من اسماء الرجال ابو مقابل کرز المقل ستور نرم
و قلب مقل هو الذي قتل عشقا و مقابل الانسان اذا اصبحت قتل
المقتیل مردی خو بروی مقل الشباب نوجوان المفصل شمشیر
تیز و کند لسان مفصل المقل له المقول زبان و المقول و المقول
مردی بسیار کوی المقل وقت قتلوه المقتل زنبیل المقتل کوتاه
المقتل المقتل بکمال العین المقتل ان لا کار نکند و اصل صفة
معج الصلوات اچاه اندک اسب الملاح می کند زامل و الملاح استوه
مکمل اسم موضع المملول سر به حوب الملول م الملیل نان پشت
بالجمصل و المصل النفاة التي تغير لونها في الغلبة متزلا قبل ان
يحقق المملول شمشیر در المملول من الملبلة الغنجل اسکاله و سنان
فراخ جرجست المقل بر وزن المنخل من اسماء الرجال المند و عود
المندید دستار مندیل الغمر کند وری المنخل نجی که فرود آید و خاتم
ارغود

سبب غرور در بوار منزل مینر بان و المرأة هم المثنوی المنسل فرشته
 المنشال کشت لایحه المنصل تنع و يقال درخت في الجاهلية متصل الاول
 المنصل فعل بند المنقل موزة کتانه و فعل وراه اندر کوه المنقل پای الزوار
 وز بنور و فرشت منقل و نقل المنقل موزة چهار بار دوخته هم المحرم
 ماه محرم و پوست نازبانة تمام نابیر استه نرم ناکرده المحرم جایگاه تنگ
 بر سبب المحرم الخیة بوی استوار کنند محرم من اسرار الرجال و کسم هم
 بالبحرین المحرم تب گرفته المحرم جای و پای رخن بر کومی سپید لنگ
 المحرم شیشه تیر المحرم بینی کوتاه انجا که منقطع شود و بین ذرات
 محرم ای ذرات محرم محرم مست بغایت المحرم شاعر جاهلیت
 که اسلام دریافت باشد المحرم یعنی المحرم غوره خرا که در و حطها بیدار
 بود اندام می سمیت المحرم اما و مدرامته لانه لیس من الشراب شئی
 یسقطع الادامة شربها غبر و قبل لایها ادمیت و المذن زانوا و کل شئی
 من الدم و می المنقی المزم راه روشن المزم سب که شمشخت
 باشد و مرد با قوت المزم حدیث که در وی بکمان بر بند المزم تخنه
 زیرین در لزم و م دبوس المزمان دوستاره است پادشاهی
 ام مرزم باد شمال المزم جامه المزم هم بر که در زمان زنده المزم هم
 انچه بدان اندازند المزم غام فاکن المزم دار و نرم کنه بحریت بندند
 ابو المزم کینه القیل و الثور و کینه اول خاقان ولی التکر و قابل العرب
 المزم مزی که بوی استوار نیا شد المزم هم ز کام گرفته المزم هم در کوتاه

المزمن شتر خورد و شتری که در باره از گوشن بپزند و جدا کنند المسالم
عهد و عطا اندک المستحاج که تن نوبند در کربا به المستایمانه المستقام
بسیاری بیماری و جوار و سالیان تا که المسلم مسلمان و مسلم من اسما
الرجال السهموم زهر داده و مسموم گرفته المسلم بد اخضر المشهورم تیر دل
المشیم روی با خال المصام با بجه سب المصم در اس روی کر
المسلم شتر مرغ المصم شمشیر که بر آخو ان بکند در المصم الحزوق المصم
بسیار خوار المصم ام المصم طعام بسیار خوار المصم خوب دیدار المصم
شیری که هنوز ناست شده باشد که بخورند المعکم الکرم الاحمام کفرهم
و رجل معکم اذ کان یعم الناس حصه و معروفه کریمهم ای الصلح المعکم
من القاب الخلفاء و رجل صعب المعجم اذ کان غریز النفس المعکوم
نبست المعصمه جای و درست و ربح معظم النبی اکبره و حله
المعظم جاسم نبیل رنگ کرده المعقم زانو کام کشت و معاقم الفرس معاقل
ار ساعه المعیم السید الذی یقلده القوم امورهم المعلم نشان راه که اندر
بیابان باشد المعقم تاوان المعقم غنیمت البعج لکنه شوگر گوید المقدم کفایت
سرخ نیکو رنگین المعقم موزه بانوک المقام بفتح المعیم جای ایستادن
و شمار قیامت المقام جای بودن المعقم شتری که در اندیش زود ریزد
و ران شتر کلان خاصا بکنه المقام شتر کشن در میان شتران ماده
افکنده بد آنکه را کنند شش المقدم پیش کرده المقدم کوشه ششم از روی
بینی المقدم آنکه شش و شش شش برون المقدم بستر آنک و برده
المقدم لکن

المقدم تشن برورده از برای تشن را بقال السید مقوم تشنیهابه المقوم
من الابل الذی قرمه و بی سمه فوق الالف المقسم سوکن المقسم الموضع
الذی یخلف فیته تشن من اسما و الرجال المقطع حبال انا المقطع جیل مصر
المقتم خننه زیرین در المقلم غلاف شتر و قیل المرفق قضیب البعیر
و قیل طرف قلب البعیر و مقام المرح کعبه المقلم سم کونه المقوم المکدم
جای کرزیدن و بقال بدرجل اذا طلب حاجته غیر موضعها فذكر مت و غیر
مکدم المکدم اذا التقى قتالا فان شرت فیه الجراح مکرم من اسما و الرجال
المکدم مردبازره الملا غم کردا کردیرون دهن الواحد ملغم ملغم من اسما
الرجال الملغم ملغم و انکه و را در حرب باشد الملغم نان و کوکب کف
المیام خننه زیرین در المکدم موزه ملغم خننه المکدم ابله فربه
لوار ام ملغم تب الملغم خوک میقل الملکم موزه باره بر دوخته
الملغم من اللغم الملغم بسیار خواره ملغم اسم موضع کثیر التخل و ملغم
من ایام العرب السام خوارب المنجم ستاره متناس المنجم
شاهین ترار و المنجم کراهه سبل شتر و بقال انا علی منسم من ایدی
ای علی وجه من این منسمک ای وجهتک و استفهام المنسم
ای تبیین الطرق المنسم بوی دشتوار سای و قیل منسم اسم امراه
کانت عطارة و وقع لبسها منسم من قوم المنهم و انکه شکستش پر شده
باشد و سیر نشود الموم مرم و برسام الموسم جای کرد آمدن
المکسم و المیسام ج المیزام سرد کلیم المیزام عود و رک